అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఫిబ్రవరి 2022



మనకు కనిపించని ప్రకృతి మోము

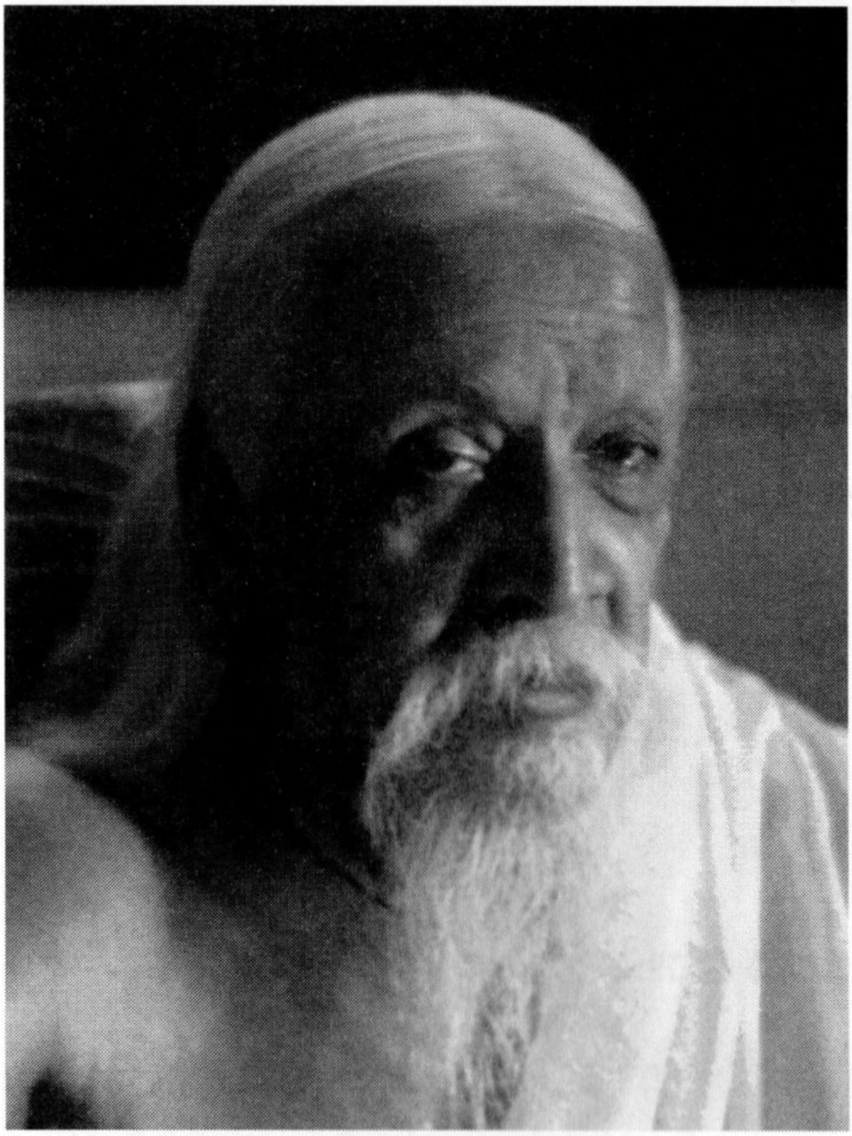
విషయ సూచిక

సంపాదకీయ సూచన :

సృష్టిలో ప్రతిదానినీ కదిలించే ఒక యాంత్రిక అచేతనా క్రియాశక్తి అని సామాన్యంగా ప్రకృతి పరిగణింపబడ్తుంది. ప్రకృతిని కూలంకషంగా, అధ్యయనం చేయడం ద్వారా, అర్థం చేసుకొనడం ద్వారా సమస్తంపై అధికారాన్ని సాధించగలమని నమ్మారు. ముందుగా రూపమేర్పరిచి ఉంచుకొన్న దానికనుగుణంగా ఆలంబనాలను చక్కదిద్దుకొంటున్న, యాంత్రికమెంత మాత్రమూ కాని, అచేతస్సుకాని ఒక పరిపూర్ణ చిత్‌శక్తి, ప్రకృతి కార్యకలాపాల లోపల, వెనుక ఉన్నదని మనం నమ్మేందుకు ప్రకృతి పనిచేసే విధానాల లోనికి కొంచెం లోతుగా దృష్టిని పోనిస్తేచాలు తెలుస్తుంది. శ్రీ అరవిందులు, మదర్, బృహత్తర సవివరణాత్మక ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంనుండి సహాయం తీసుకొంటూ, ప్రకృతి లోతైన రహస్య కార్యవిధానాల నర్థం చేసుకోవడానికి, ప్రకృతి కొన్ని పార్శ్వాలపై ఈ సంచిక దృష్టి సారించింది.

అనువాదం - కె.వి. రావు

9849929254



... ప్రపంచమంతటా అనంతుని పాలనను వ్యాపింపజేయవలసిందిగా భూమి ఆవాహన చేస్తోంది.

అణువులను రూపాంతరీకరించేందుకు భువిపై నేను విడిచిన పాదముద్రల స్మృతిని, కృతజ్ఞతతో, ఆరాధనా భావంతో, హర్షాతిరేకంతో, సంతోషంగా జ్ఞాపకముంచుకొంటానని విన్నవించుకొంటోంది. నేల, శిలలు, ధూళి, నీరు, గాలి, ఈ విశ్వంలో ఉన్నదంతా నూతన దివ్యచేతనలో పాలుపంచుకొనే సంతోషంలో వికసించటానికి నూతనంగా తిరిగి జన్మించాలని వేడుకొంటోంది.

ది సుప్రీమ్, మోనా సర్కార్, పుట. 52

ప్రకృతి అంటే ఏమిటి?

ప్రకృతి రహస్యాలు - అంతర్గత దైవం

ఒక వ్యక్తి తాను భగవంతుడు వసించే అంతరలోకాలకు నడిపించబడినట్లు అర్థం చేసుకున్నప్పుడు, అతడు పారలౌకికమయిన రహస్యాలనే కాక, ఈ ప్రపంచపు ప్రకృతి రహస్యాలను, ఆమె ఉనికి సత్యాన్ని కూడా చూడగలుగుతాడు. ప్రకృతి ఎలా పనిచేస్తుంది, సృజిస్తుంది. ప్రతి వస్తువుకూ, జీవికీ, మన వ్యక్తిత్వానికి తగిన మార్గాన్ని ఇస్తుంది. చూడగలుగుతాడు. అది సంపూర్ణంగా స్వీయ రీతిలో వికసించడానికి తన ప్రగతికి అవసరమయిన బీజాలను మనలో నాటుతుంది. మన మూలాలలో భగవంతునికి అనుసంధానమై ఉంటుంది.

అందువలననే అన్నింటిలోనూ, జంతువులలో కూడా చరాచర జీవులకూ అన్నింటికీ ప్రాణాన్ని ఇచ్చే ఆ దివ్యకాంతి వెలుగును మనం చూస్తాం.

ఏదైతే ఉత్సాహాన్నీ, ఎదిగే శక్తినీ, సృజించటానికీ, నానాగా అవ్వడానికీ, ఆనందించటానికీ ఒక క్రొత్త దశకు అభివృద్ధిచెంది వికసించడానికి, ఒక కొత్త వెలుగుకు తెరుచుకోవటానికి, ఈ సృష్టిలోనివన్నీ ప్రతి అణువులో దాగిఉన్న దైవాన్ని తిరిగి ఆవిష్కరించడానికి పనిచేస్తున్నదో ఆ వెలువరింతలన్నీ ఆతని సన్నిధితో కంపిస్తుంటాయి, కదలించబడ్తుంటాయి. ఆయన వెలుగుతో, ఆయన ప్రేమలో ఎదుగుతాయి. సృష్టిలో, సమస్త విశ్వంలో తనను తాను అభివ్యక్తం చేసుకుంటూ ఆయన తనను తానర్పించివేసుకొన్నాడు.

ధ్యానంలో ప్రకృతి

ప్రేమ అనేది కేవలం మానవులకే పరిమితం కాదు. మానవ లోకంలో కన్నా ఇతర లోకాలలో అది తక్కువ వైకల్యాన్ని పొందింది. పూలనూ, చెట్లనూ, వృక్షాలనూ చూడండి. సూర్యాస్తమయ వేళ అంతా నిశ్శబ్దమయి పోతుంది. ఒక్క క్షణం కూర్చొని ప్రకృతితో అనుసంధానం కండి. భూమినుండి వృక్షాల వేళ్ళ కిందనుండి పైకి తీస్తున్నట్లుగా వాటి నాడుల ద్వారా ఎత్తైన శాఖలలోకి ప్రయాణించండి. అమితమయిన ప్రేమ, తపనల ఆకాంక్ష, ఆనందం, వెలుగుల కోసం తపన, కోల్పోయిన వెలుగును తిరిగి అభిలషించటం, ఎంతో నిర్మలమయిన, తీవ్రమయిన ఆకాంక్ష మీరు వృక్షాలలో భావించగలిగినప్పుడు

మీ ఉనికి కూడా ఇక్కడ ఇంకా ఆవిష్కృతం కాని శాంతి, వెలుగు, ప్రేమల కోసం ఒక ఆర్ద్రమైన ప్రార్థనలో పైకి పయనిస్తుంది. ఒకసారి మీరీ విశాలమూ, నిర్మలమూ, సత్యమయిన దివ్యప్రేమ సంస్పర్శను పొందాక స్వల్ప సమయమయినా, అల్ప రూపంలో అయినా దానిని అనుభూతి చెంది ఉంటే మనుషుల కామన దానినెంత దిగజార్చిందో మీరు తెలుసుకుంటారు. అది మానవ ప్రకృతో చాలా నీచంగా, క్రూరంగా, స్వార్థంతో, హింసాత్మకంగా, వికృతంగా, లేదా బలహీనమైనదీ, మానసిక ఆవేశంతో కూడుకున్నదీ, స్వల్పభావావేశం, సులభంగా ముక్కలయ్యేదీయైన, పై పై ఉపరితలపు కఠినమైన బెరడుగా మారిపోయింది. ఈ నైచ్యతను, పాశవికతనే గొప్ప అనుకొనే బలహీనతని ప్రేమ అంటారు.

CWM 3:72

ప్రకృతి కార్యాల వెనుక

ఒక వ్యక్తికి ఆంతరిక దృష్టి కలిగి, ఆంతర్యంలో ద్వారాలు తెరుచుకున్నప్పుడు, విషయాల వెనుక ఉన్న సత్యాన్ని దర్శించటం మొదలవుతుంది. ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో కూడా మన సామాన్యదృష్టిని చాలా విషయాలు తప్పించుకుపోతాయనేది గ్రహిస్తాం. ఒక సూక్ష్మదర్శిని (మైక్రోస్కోప్) లేదా దూరవీక్షణి (టెలిస్కోప్) లేదా ఆధునిక ఛాయాగ్రహణం ద్వారా తిరిగి సృజించగలిగినదైనా కేవలం ఒక సంకలనం మాత్రమే. ప్రకృతి రహస్యాలను అన్వేషించడంలో తొలి అడుగులు మాత్రమే. ఏ మానవ నిర్మితమయిన యంత్రమూ ప్రకృతి కార్యాల వెనుక ఏమున్నదో అభివర్ణించలేదు. తన సూక్ష్మ కార్యనిర్వహణలో, అది ఎంత సౌందర్యమయమూ, విభిన్నమూ, సూక్ష్మమూ, అద్భుతమూ అయి ఉంటుందంటే ఈ చిన్ని మానవ మేధతో దానిని వర్ణించలేరు.

యంత్రాలతో, తన పరిశోధనలతో ప్రకృతి పనితీరును మెరుగు పరచగలనని మనిషి అనుకుంటాడు. ఈ భౌతిక సామ్రాజ్యంలో తాను సాధించిన నూతన సామర్థ్యాలతో శాస్త్రీయ పద్ధతులలో ప్రకృతి కార్యకలాపాలను భర్తీ చేయగలననుకుంటాడు. తన సూత్రాలతో, అనుభవాలతో, తన పరిశోధనలతో ఏవయితే ప్రకృతి కార్యాలను, సృష్టిని జయించటానికి దారితీస్తాయో వాటి ద్వారా ప్రకృతిని అధిగమించగలనని

నమ్మటానికి సాహసిస్తాడు. ఎంత మూర్ఖత్వం! ఎంత పిచ్చితనం! ఏమి పోలిక!

అతనింకా అనంతత్వాన్ని ఆలింగనం చేసుకొనే ప్రకృతి అంచుల్ని కూడా తాకలేదు. అంతలోనే ప్రకృతిని పరిపాలిస్తున్నానని విర్రవీగుతున్నాడు. అహంకార పూరితమయిన మనిషి గర్వం, అహం, ఉపశమనం లేని దు:ఖపు కబంధ హస్తాలలో ఉన్న జీవుల అర్థం లేని డాంబికాలు వారి మనుగడను భక్షించేవి... అయినప్పటికీ అతను పట్టు విడవడు. నిర్ణయించుకుంటాడు. విజయం సాధించాలనే సంకల్పాన్ని కలిగి ఉంటాడు కానీ అతను చాలా దీర్ఘకాలం తీసుకొనే మార్గాన్ని అనుసరిస్తున్నాడు. అతను గమ్యం చేరడానికి ఎన్నో చుట్టుదారులు చుట్టి రావలసి వస్తుంది.

ప్రకృతి రూపం

చాలా సంవత్సరాలుగా నేను ప్రకృతిని చూసినపుడు, నేనీ వ్యక్తినే చూచాను. చాలా సంవత్సరాలుగా ఆమె నాకు ప్రకృతిగా కనిపించింది. అది ఒక అనుబంధం కాదు. కానీ సోదరి అయే తల్లిలాగా, తల్లి అయే సోదరిలాగా అలా (అక్కడ స్పష్టత లేదు, మాటలకు విలువ లేదు) ఆమె పొడుగ్గా ఉంది. చాలా అందమయిన స్త్రీ, ఆమె చాలా సాదాగా, చాలా చాలా సాదాగా అద్భుతంగా ఉంది. కానీ నాతో ఒక చిన్న పసిపాపలా ఉంది. ఆమె నా చుట్టూ వెనుక తిరగుతూనే ఉంది. 'చూడు నేను నీ బట్టలు వేసుకున్నాను, ఎందుకంటే ఇది నాకు సమ్మతమేనని నీకు చెప్పటానికి' నేను నీ డ్రెస్ వేసుకున్నాను. దాని రంగు చర్మం రంగుకి దగ్గరగా ఉంది. (మదర్ కనిపించే చర్మ భాగాన్ని చూపిస్తారు). అది చర్మంలానే ఉంది. ఆ డ్రెస్ సరిగ్గా అదే రంగులో ఉంది. కాంతివంతంగా కూడా ఉంది. కాంతి వెదజల్లుతున్నట్లుగా ఉంది. చర్మం కూడా కాంతిని వెదజల్లుతుంది. మరి విశేషమేమిటంటే లింగభేదం లేదు. పురుషుడు కాని, స్త్రీ కాని, లింగభేదం లేదు. అది ఇలాంటి ఒక రూపం (మదర్ శూన్యంలో ఒక లావణ్యావంతమయిన ఊహాచిత్రాన్ని గీసారు. మన శరీరాన్ని పోలిన రూపమే కాని లింగభేదం లేదు. రెండు కాళ్ళూ కలిసి ఉన్నాయి. అది చాలా అందంగా ఉంది).

నేను ఎప్పుడూ అడుగుతూ ఉంటాను. అతి మానసశరీరం ఎలా ఉంటుందో అని నాకు చూడాలని ఉంది. అవును నేను చూసాను. నేను నా దేహం ఎలా ఉంటుందో చూసాను. అది బాగుంది (నవ్వు). ఆ శరీరం

చాలా భిన్నంగా ఏమీ లేదు. కానీ చాలా లలితంగా ఉంది. ఎంత అపురూపంగా ఉందంటే సాధారణ మానవులలో ఉండే మొరటు అయిన కదలికలు అక్కడ లేవు. ఆ రెండూ కలిసి ఉండలేవు. ఒకటి ఉంటే మరొకటి అక్కడ ఉండదు. అదే అక్కడ అసలైన సంపూర్ణమయిన విషయం. అది జరుగుతుంది. స్పష్టమవుతుంది. అక్కడ దివ్యానందం తప్ప మరేమీ ఉండదు.

నేనామెను చూస్తున్నాను. ఇంకా ప్రకృతిని చూస్తున్నాను. ఆమె కేశాలు... నాకు తెలియదు. ఆమె కేశాల రంగు మనలా లేదు. అది అన్ని రంగులూ కలిసినట్టుగా ఉంది. నేనెప్పుడూ వేసుకొనేలా ఆమె ఇలానే ముడివేసుకుంది. (శ్రీమాత తన తల వెనక ఉన్న ముడిని చూపిస్తారు. ఎపుడూ, ఆమె ఎపుడూ నేను ముడివేసుకున్నట్టుగానే వేసుకుంటుంది. ఆమె కేశాలు... నాకు తెలియదు. అన్ని రంగులూ కలిగి ఉంది. ఆమెకు పొడవైన ప్రశాంతమయిన ముఖం ఉంది. వయసుకి అతీతంగా, యౌవనంగా కాదు, వయసు మళ్ళినట్లుగా కాదు. నాకు తెలియదు. వయసు లేనట్లుగా ఉంది. ఆ ముఖంలో అసాధారణమయిన శక్తి ఉంది.

అది భౌతికమయిన ద్రవ్య ప్రకృతి. ద్రవ్యమయమయిన భౌతిక ప్రకృతి. ఆమె అన్నది నేను దుస్తులు వేసుకున్నాను. నేను నీ దుస్తులు వేసుకున్నాను. ఎందుకంటే వాటిని నేను స్వీకరించానని చెప్పటానికి. అంటే భౌతిక ప్రకృతి నూతన సృష్టిని తన ఒడిలోకి తీసుకుంది.

శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణ. మే 9, 1970.

ప్రకృతి ఆనందం

ఉదాహరణకి ఒక సూక్ష్మమయిన ఆనందం ఉంది. అది మధురమూ, గంభీరమూ కూడా. ఒంటరిగా నడుస్తున్నప్పుడు ఒక వ్యక్తికి కలిగే భావన లేదా పరిపూర్ణయిన సామరస్యం ఉన్న సాహచర్యంలో కలిగేది. ఎవరూ అడుగుపెట్టని, మానవ సంచారంతో కలుషితం కాని నిర్జన ప్రదేశంలో, ఎక్కడయితే ప్రకృతి ప్రశాంతంగా, విశాలంగా, నిర్మలంగా ఒక ఆకాంక్షలా, ఒక ప్రార్థనలా పవిత్రంగా ఉంటుందో, పర్వతాల పైన, అరణ్యాలలో స్వచ్ఛమయిన ఏటి ప్రక్క బాటలలో, అనంతమయిన సాగర తీరాలలో ప్రాణశక్తి వ్యక్తిగతమై ఉన్నప్పుడు కొన్ని పరిస్థితులు నెలకొని ఉన్నపుడు

మాత్రమే, ఈ ఆనందపు అనుభూతి కలుగుతుంది. మరొకవైపు ప్రాణశక్తి వ్యక్తికి అతీతంగా విశ్వజనీనమయినపుడు దానిని అనుభూతి చెందే అందరిలోనూ ఒక సంతోషకర ఆనందంగా మారిపోతుంది. దానిని ఆస్వాదించటానికి ప్రత్యేకమయిన భౌతిక పరిస్థితుల అవసరం ఇకపైఉండదు.

నాడీ భూమికకు సంబంధించి వ్యక్తి అన్ని పరిస్థితుల నుండి పూర్తిగా స్వతంత్రుడవుతాడు. వ్యక్తి మోక్షాన్ని పొందుతాడు. నేను అలల స్వరాన్ని విన్నపుడివి నాకెన్నో అద్భుతమయిన విషయాలని చెప్తాయి. అవి నాకు జీవితంలోని ఆనందాన్ని గురించి చెప్పాయి. గమనంలోని పారవశ్యతని గురించి చెప్పాయి. ఓ సాగరమా అనంతంగా సాగే నిత్య నూతనమయిన నీ గానంలో నువ్వు నాకు మళ్ళీ అన్నిటినీ సత్యంగా మార్చే ప్రేమ శక్తిని గురించి చెప్పావు. అజేయమయిన నీ కార్యపు అద్భుతాన్ని ధ్యానిస్తూ ఈ విశ్వాన్ని పరమోన్నత సత్యం వైపు నడిపించే అధిగమించటానికి సాధ్యం కాని ప్రవాహధృతిని అనుభూతి చెందాను. నిన్ను పైకి లేవనెత్తి, నీ ఉపరితలాన్ని పర్వతాలుగా మలిచే శక్తి ఈ ప్రపంచాన్ని తమస్సు నుండి ఉద్ధరించి తనలో దైవం కొరకు ఆకాంక్షను జాగృతం చేస్తుంది.

CWM 2:120

ప్రకృతి శక్తులు

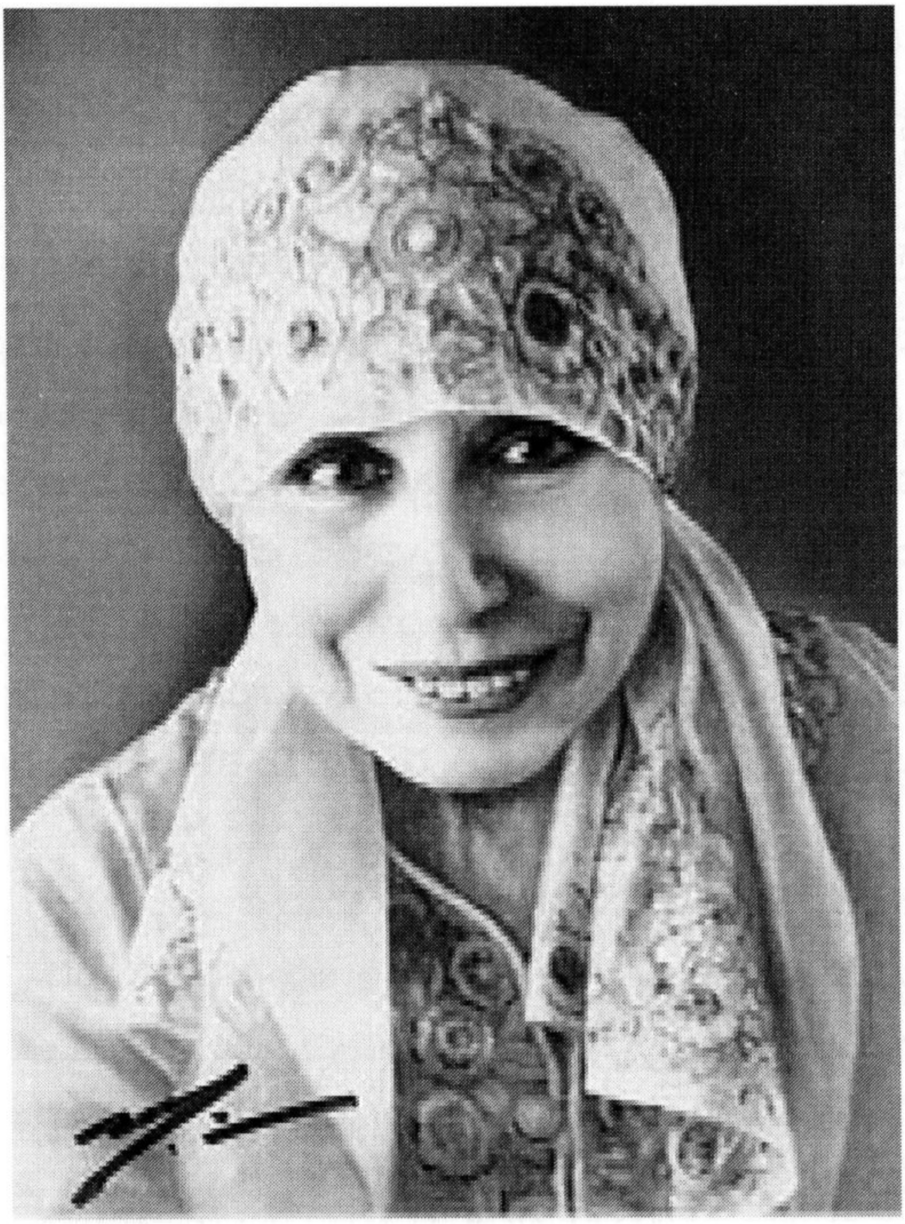
ప్రకృతి శక్తులు గ్రుడ్డివని, హింసాత్మకమని గూడ చెప్పబడింది. కాని అదెంతమాత్రం గాదు! ఆ విధంగా నిర్ణయించే దెవరంటే మనిషి. ప్రకృతితో అతడికున్న పరస్పర సంబంధం ప్రకారం ఆ విధంగా నిర్ణయిస్తాడు, కొంచెం ఆగండి, ఈ ఉదాహరణను తీసుకుందాం - అక్కడ మీ భూమి కంపించితే, పలు ద్వీపాలు మునిగిపోతాయి, మిలియన్ల ప్రజలకు మరణం సంభవిస్తుంది అంటారు : 'ఈ ప్రకృతి వైపరీత్యమని', మానవ దృష్టికోణంలో ఈ ప్రకృతి బీభత్సం అదేమిటో చేసింది. అది మహా విపత్తుపనని, కాని దూకడంలో లేక పరుగు తీయడంలో లేక ఏదో ఒకటో మరొకటో చేస్తుండటంలో, నీకో మంచి గట్టి దెబ్బ తగిలి నల్లని నీలిరంగులో కమిలిపోతుందన్నది యోచించండి - మన కణాలకు అది ఒక భూకంపం. కణాలు పెద్ద సంఖ్యలో నాశనమైనాయి! ఇది నిష్పత్తి సంబంధిత ప్రశ్న. మనకెప్పటికీ ఎంతో చిన్నదయిన మన స్వల్ప చేతనకు, ప్రబలమైనదిగా కన్పిస్తుంది, కాని పృథ్విపైన

ఎక్కడో కొంత సాధారణమైన కముకు దెబ్బ ఎందుకనంటే అది విశ్వంలోనికి సైతం మనం పృథ్విని గురించి మాత్రమే మాట్లాడుకుంటున్నాం. ఇదేమిటి? ఏమీ లేదు, విశ్వంలో కేవలమొక స్వల్పమైన ఆటవస్తువు. మనం ఈ విశ్వాన్ని గురించి మాట్లాడితే అప్పుడు ప్రపంచంలో అదృశ్యమవ్వడం కేవలం కముకు దెబ్బలు. మరేమి కాదు.

తాను చేసుకోగల్గితే తన చేతనను విశాలం చేసుకోవాలి. తన చేతనను విశాలం చేసుకోవాలనుకున్న ఒక వ్యక్తి నాకు తెలుసు. ఆయన ఒక విధానాన్ని తెలుసుకున్నట్లు చెప్పారు, రాత్రి సమయాన ఆరుబయట వెల్లకిలా పడుకుని నక్షత్రాలను చూసి, వాటితో తనను మమేకం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించి విస్తార ప్రపంచపు లోతులలోనికి వెళ్ళి పరిమాణ స్పృహను, భువి దాని చిన్నవిషయాల వ్యవహార స్పృహను కోల్పోయి ఆకాశంలా విశాలం అయ్యాడు. విశ్వమంత విశాలంగా అనకూడదు ఎందుకంటే విశ్వంలో ఒక చిన్న ముక్కనే మనం చూస్తాం. కాని నక్షత్రాలన్నింటితో గూడిన ఆకాశమవుతాం. కాబట్టి అల్పమయిన మలినాలు అప్పటికి పడిపోతాయి. ఎంతో విశాల పరిమాణంలో విషయాలను అవగాహన చేసుకొంటాడు. ఇదొక మంచి కసరత్తు.

రెండు మంచి కసరత్తులే, వాటిని పోల్చడానికి ప్రయత్నించండి. మీరు చూస్తారు. మీరు వీధిలో నడుస్తున్నారు, అక్కడొక చీమల దండు ఒక గూటినుండి మరొకదానికి వెళ్తున్నది (మీరు క్రిందికి చూడరు, మీరెవరితోనో మాట్లాడుతుంటారు); మీరెంతో అశ్రద్ధతో ఒక అడుగు, మరొక అడుగు వేస్తూ వందల కొలది చీమలను చంపేస్తున్నట్లు ఎరుక గూడా లేకుండా త్రొక్కేస్తారు. మీరే ఒక చీమయితే మీరంటారు : 'ఎంతటి దుష్ట దుర్మార్గ శక్తది - మీరు ఊరక నడుస్తున్నారు. ఎటువంటి ధ్యాసనుంచలేదు. కాని మనల్ని కేవలమొక అల్ప చిన్న చీమలుగా చూచే జీవులున్నాయనుకో అప్పుడు. వారొక అడుగు తర్వాత మరొక అడుగేస్తూ మిలియన్ల కొలది ప్రజలను చంపేస్తారు. వారికా విషయం తెలియను కూడా తెలియదు. వాళ్ళలా నడుచుకొంటూ పోతున్నారు.

CWM 151-52



ఒకప్పుడు దానికి సాధ్యమయిన గరిష్ఠతకు చేరినప్పుడు పరిపూర్ణం అని అంటారెప్పుడూ; కాని అదలాగాదు! ఈ భావానికి సరిగ్గా వ్యతిరేకిస్తూ నేనభ్యంతరం చెబుతున్నాను; ఇదంతా అభివృద్ధిలో కేవలమొక సోపానం అంటే ప్రకృతికున్న పరిమితి శిఖరాగ్రం వరకు వెళ్తుంది, ఇంకేమాత్రం ముందుకెళ్ళలేనప్పుడు కదలలేనప్పుడు మొత్తాన్ని నాశనం జేసి తిరిగి మొదలెడుతుంది. ఇది పరిపూర్ణతని పిలువదగింది కాదు, ఎందుకంటే పరిపూర్ణత అంటే నాశనం చేయబడనిది. ఆమేది ఆరంభించిందో ప్రకృతి దానినేమీ చేయలేనప్పుడు పరిపూర్ణత వస్తుంది. తాను చేయాలనుకున్నది అది కాదని లేక అది చాలదని నమ్ముతూ ఆమె ఆరంభించిన దానిని వరుసగా నాశనం చేయకుండా పోయిన ఉదాహరణ ఇంతవరకూ లేదు. తన సృష్టిలో ఆమె పరిపూర్ణతను పొందిందని అందుచేత చెప్పలేము. ఆమె చేసిన దానిని నాశనం చేయనవసరం కలగనప్పుడు మాత్రమే అది అత్యాధిక్యత అవుతుంది.

ప్రకృతి విధానాలు

"ఉద్దేశపూర్వకంగా" అన్న దానర్థం మనుషులనుకొనేది కాదు. కాని ఖచ్చితంగా తాను దేనివైపు వెళ్తున్నాడో ఆ ఉద్దేశం, గమ్యం అభివ్యక్తి, అంతా కేవలం చేతన పరిమాణం మీద ఆధారపడుతుంది. మనిషికిది గందరగోళంగా కన్పించవచ్చు. ఎందుకంటే అతడు కేవలం వివరాలు మాత్రమే చూడగలడు, అది వృథా కాలక్షేపంగా కన్పిస్తుంది. కాని అతడికి కాలమంటే వ్యక్తి పరిమితకాలం. పరిమితుల్లేని కాలం ప్రకృతి ముందున్నది ఆమె అనంతత్వం. ఎవరికయితే వస్తువులను చేయడం వృథాజేయడం కూడా ఎటువంటిదో దానిలో ఆమెకు తేడా ఏమి కనిపించదు. ఆమెకు పెద్ద డెకిసా వంటిది ఉన్నది. వస్తువులను అందులో వేసి మిశ్రమం తయారుచేస్తూంది. ఎందుకంటే అవే వస్తువులను వెనుకకు తీసుకుని మరొక మిశ్రమం జేయడమామెకు తెలుసు. అదలా ఉంటుంది, ఏది పోగొట్టబడదు, ఎల్లప్పుడు తిరిగి అది ఉపయోగంలో కొస్తుంది. రూపాలు విచ్ఛిన్నమవుతాయి, ద్రవ్యం వెనుకకు తీసుకోబడుతుంది. ఆ విధంగా నిరంతరం జరుగుతుంటుంది. తయారు చేయడం, ధ్వంసం చేయడం ఒక నిరంతర ప్రక్రియ. లోపలిది బయటకు బయటది లోపలకు జరుగుతుంటాయి. అది ఆమెకు ఆనందం కలిగిస్తే వందల వేల సార్లలా ప్రయత్నించడంలో అపకారమేముంటుంది. ఎందుకంటే అక్కడ వృథా అయేదేమీ లేదు, ఆమె పని తప్పు. కాని ఆమె పనే సంతోషమామెకు. పని లేకుండా పోతే, ఆమె లేకుండా పోతుంది గదా!

CWM 5:342-43

శక్తులు, సత్వాలు

ఉదాహరణకు వీస్తున్న గాలిని తీసుకో! ఇప్పుడు శాస్త్రవేత్తలేం చెప్తారో విందాం! ఇవి ప్రకృతి క్రియా శక్తుల అభివ్యక్తులు ఫలానా, ఫలానా సంఘటనల ఫలితమిది అంటారు. వారు వేడి-చల్లదనం, అధికం, అల్పం వగైరా, అంటూ "గాలి వీచడానికవి కారణం వాతావరణంలో ఉత్పత్తి అయిన గాలి ప్రవాహాలు ఇవి" అని చెప్తారు. కాని ఇదిగాదు. వాటి వెనుక కొన్ని జీవులున్నవి, కాకపోతే అవి మన దృష్టికందనంత చాలా పెద్దరూపం కలవి. ఇదెలా ఉంటుందంటే మన రూపాన్ని వర్ణింపమని చీమనడిగినట్లుంటుంది. అది చేయలేదు, చేయగలదా? మహా అయితే చిన్న కొసను చూస్తుంది. మనం పాదం మీద

నడుస్తుంది. అదే దానికొక గొప్ప ప్రయాణం, మనిషి ఆకృతెలా ఉంటుందో తెలుసుకో లేదది. దాదాపు అదే విధంగా ఉంటుందిది. గాలి, వర్షం, భూకంపనల ఇత్యాదులు అనబడేవి ఆ శక్తులివి, అభివ్యక్తులవి నాకిష్టమైతే సంజ్ఞలవి కొన్ని భయం కల్గించేంత పెద్ద జీవుల కదలికలు. వాటి పాదాల చివర్లనుకూడా మనం చూడలేం. వాటి పరిమాణాన్ని నిర్ధారింపలేనంతగా ఉండే శక్తులివి.

CWM 5:383

కాని మేఘాలలో, వాయువులో అల్ప జీవులుంటాయని తెలుసా! ఈ జీవులు ప్రాణిక రంగానికి చెందినవి; అవన్నీ దుర్మార్గమయినవి గావు, తరచుగా ఎంతో కొంటెవి. అత్యధిక సమయమవి ప్రకృతి అతి విస్తార అమిత సాధారణమైన ప్రకృతి ధర్మాలకు విధేయమై ఉంటాయి. కాని వీటిలో కొన్ని జీవులు పాక్షికంగా స్వతంత్రమై స్థానికంగా వర్షం ఇత్యాదివి తెస్తాయి. బహుశా (ఈ చిన్ని జీవులకు ప్రార్థనలు ఇష్టమని చెప్పుకున్నాం), బహుశా 'నిన్నభ్యర్థిస్తున్నారు, కొంత దయగా ఉండు, రేపు మేమేదో ప్రారంభిస్తున్నాం. అల్లరి చేయొద్దు, నీవలా చేయాలనుకుంటే వర్షాన్ని పంపడానికి సాయంకాలం వరకు నిరీక్షించు, వచ్చి మా చిన్న కార్యక్రమాన్ని అస్తవ్యస్తం చేయొద్దు' అని మనం వాటికి చెప్తే బహుశా దీనికి కొంత ఫలితముంటుంది. వర్షం లేనపుడు మేమేదో ప్రార్థిస్తే వర్షం వచ్చినట్లు ప్రజలు మనకు చెప్పడం గుర్తుందా, వర్షాన్నెవరు తెస్తారు? దానికోసం ఒకరోజు వర్షాన్ని పిలుస్తూ ప్రయత్నించిన మంచి సమయం ఒకటుంది. వర్షాన్ని పిలుస్తే వర్షమొచ్చిందా? తర్వాత నిజంగా వర్షమొచ్చింది. అదిగో, ఆ విధంగా జరుగుతుందది. ఇది ప్రాణిక రంగానిది.

CWM 6:201

ప్రకృతి ముందుగా చూస్తుంది

ప్రకృతి తగినంత భవిష్యత్తును చూడగలదు, ప్రతి ఒక శీతోష్ణస్థితికి తగినట్లు దానికి సరయిన వస్తువుని ప్రకృతి తయారుచేస్తుంది. మనిషి మంచి కోసం ప్రకృతి దీన్ని తయారుజేసిందని, మనిషిని కేంద్రంగా చేసి చెప్పగూడదు. ఎందుకంటే దీనినంతా పృథ్వీపైన మనిషి కన్పించడానికెంతో ముందే ప్రకృతి కనిపెట్టింది. దేశ శీతోష్ణ పరిస్థితులకు అది ఉత్పత్తి చేసే దానికి అభివృద్ధి

అయిన ఒక విధమైన సామరస్యత, పశువుల ఆకారం పరిమాణాలకి, అవి జీవించే దేశ వైశాల్యతకు మధ్య సామరస్యత ఉన్నదని మనకు తెలుసు. అలాగే ఒక దేశ శీతోష్ణస్థితులకు, ఆ దేశంలో ఉత్పత్తయ్యే వాటికి మధ్య ఒక విధమైన సమరసం అభివృద్ధి అవుతుంది. ఎందుకంటే ఆఫ్రికాలోని ఏనుగులకంటే భారతదేశంలో ఏనుగులు చాలా చిన్నవి. ఆఫ్రికాలో స్థలం అపారం, అందుచేత జంతువులు పెద్దవిగా ఉంటాయి. అది సృష్టిలో ప్రతిష్ఠితమైన ఒక విధమైన సామరస్యత. దేశాలు చిన్నవి అవుతూ జంతువులు జీవించే ప్రదేశాలు మరీ చిన్నవవుతూన్న కొద్దీ స్వేచ్ఛగా తిరిగే స్థలమూ జంతువుల పరిమాణానికి మధ్య సరియైన సంబంధం లేనపుడు పూర్తిగా అదృశ్యమైపోయేంత వరకు జంతువు చిన్నదైపోతూ ఉంటుంది. మీరెక్కువ గృహాలు నిర్మించిన కొద్దీ అధికంగా జంతుజాతులు చిన్నవిగా ఎదుగుతాయి. అలా అయినప్పుడు మనం నియమాలను ఎలా తయారుచేయగలం? అక్కడెంతో కాలం ఎటువంటి ఎలుగుబంట్లు, ఎటువంటి తోడేళ్ళు ఉండవు. సహజంగా మొదట సింహాలు, పులులు లేకుండాపోతాయి, కాని ఇందులో మనుషులేదో కొంత పనిజేశారు - భయం వారిని మరింత విధ్వంసకారులుగా జేస్తుంది. కాని మానవ సందోహాలెంత ఎక్కువయితే అంత తక్కువ ఖాళీ స్థలాలుంటాయి.

CWM 7:53-54

ప్రకృతి కెరటాలు

ప్రకృతిలో పరిస్థితులు చివరకు బాధాకరంగా ముగుస్తాయని సాధారణంగా విశ్వసిస్తుంటారు. తమ జీవితంలో అద్భుత విజయాలను ఆనందించిన తరువాత చివరకు దయనీయస్థితిలో గడిపిన వారి కథలు ప్రతి ఒక్కరికీ తెలుసు. వారికి అద్భుత సామర్థ్యాలు ఉన్నప్పటికీ తుదకు వాటిని పోగొట్టుకున్నారు. అద్భుత నాగరికతకు నమూనాగా ఎక్కువ కాలం కొనసాగిన నాగరికతలు కూడా అదృశ్యమైపోయాయి. అది ఎలా ఉండేదో కూడా గుర్తించుకోలేని రీతిలో అత్యంత దయనీయంగా దేశాలు మారిపోయాయి. భూమి కథ, విజయాలు తరువాత అపజయాల గాథగా కన్పిస్తుంది. అపజయాల తరువాత విజయాలుగా కాదు. వాస్తవానికి, విశ్వం, దైవిక

విషయాల ప్రశ్న వచ్చినపుడు సత్యత ఏ విధంగా తనను తాను వ్యక్తీకరించు కుంటుందో తెలుసుకునే విషయాల పట్ల విశ్వదృష్టి దైవిక అవగాహన అవసరం. పరిస్థితులు అద్భుతంగా ప్రారంభమయినా చెడుగా అంతమవుతాయని సాధారణ నిరాశావాదం అంటుంది. అది బలహీనత, కపటం, హీనత్వం, దుర్మార్గం. అది ఎప్పుడూ ఆధిపత్యం చూపుతున్నట్లు కనిపిస్తుంది. అందువల్లనే ప్రపంచాన్ని తమ వ్యక్తిగత కోణంలో చూసే వారు ప్రపంచం మంచిది కాదని, దానితో పని ముగించుకొని సాధ్యమైనంత త్వరగా బయటపడాలని చెబుతూ ఉంటారు. బోధకులు కూడా ఇదే బోధించారు. అయితే, వారి దృష్టికోణం చాలా సంకుచితమని, వారి మానవ వ్యక్తిత్వ కోణంలోనే ఉందని నిరూపితమవుతోంది. వాస్తవానికి ప్రకృతిలోని కదలికలు అలల వలే ఉంటాయి. అవి ముందుకుపోతాయి. వెనక్కు తగ్గుతాయి. ముందుకు, వెనక్కు చలిస్తుంటాయి.

విశ్వజీవనంలో, భౌగోళిక జీవనంలో కూడా ఉపసంహరణల ద్వారా అవి తెగిపోయినప్పటికీ అది పురోగమన అభివృద్ధియే. అయితే, ముందుకు సాగే క్రమంలో వెనుకకు జరిగే విధంగానే ఈ ఉపసంహరణలు దృశ్యమానమే. నీవు వెనకకు తగ్గినట్లు కన్పించినప్పటికీ మరింత ముందుకు సాగే క్రమమే అది.

CWM 4:22-23.

ప్రకృతితో సమాచారమిచ్చి పుచ్చుకొనుట

ప్రకృతితో సమాచార సంబంధం పెట్టుకోగలిగితే, జీవితంలోని కొన్ని రహస్యాలను నేర్చుకోగలం. అవి చాలా ప్రయోజనకరమైనవి. ముందుగానే తెలుసుకోవడమే కాదు, అనారోగ్యాన్ని కూడా నియంత్రించవచ్చు లేదా ప్రకృతిలోని ప్రళయాలను, విధ్వంసాలను నివారించవచ్చు. చాలా ప్రయోజనాలు ఉన్నాయని గమనించవచ్చు.

సమస్త సృష్టిపై అధ్యక్షత వహించిన సామరస్యతానందాన్ని కనుగొనటం దాని చేతనతో కంపించడం. ఇది ప్రయోజనకరమైన అన్వేషణే. అదొక జీవితకాల కృషి. ఈ చైతన్యాన్ని కనుగొనాలి. సూక్ష్మ ప్రపంచంతో సమాచార సంబంధం పెట్టుకొన్న ఆనందాన్ని అనుభవించాలి. ఒక విధమైన సూక్ష్మ

వినిమయం ద్వారా సంభాషించుట, తనను తాను వ్యక్తీకరించుకొనుట నిశ్శబ్దంలో ఉంటుంది. అది పూర్తిగా విభిన్నమైన భాష.

దానిని మనం మాట్లాడినట్లు పదాలలోకి అనువదించలేము. అయితే అది ఒక సంక్షిప్త నిర్దిష్టమైన వ్యక్తీకరణ, భాషకంటే మరింత ఎక్కువగా అర్థమయ్యేది...

ప్రకృతి సృష్టి శక్తిలోని ముఖ్యమైన భౌతికమయ భాగం. అది సృష్టికి సంబంధించినది. ప్రత్యేకించి భౌతిక ప్రపంచంలోని భూమి గురించి మనకు తెలుసు.

CWM 7:160-61 — *శ్రీమాత*

ప్రకృతికి సమర్పించుకొనుట

ప్రకృతికి పూర్తిగా ఎలా సమర్పించుకొనాలో తెలుసుకుంటే, ఆమె పనిని అడ్డగించకపోతే ఎవరికీ అనారోగ్యం ఉండదు. ప్రకృతికి ఆమె మార్గాలు ఆమెకు ఉంటాయి. భయం లేదా కృంగిపోవుట ద్వారా జోక్యం చేసుకోకుండా ఉంటే ఆమె అద్భుతమైన రీతిలో వేగవంతంగా నిన్ను బాగుచేస్తుంది. ఆమె స్పందనలో ఎలా నడవాలో మనకు తెలియాలి. అప్పుడు ప్రమాదాల పట్ల ఎలా జాగ్రత్త వహించాలో ఆమె నిర్దేశిస్తుంది.

ప్రస్తుతంలో తాను ఎలా ప్రవాహంలో ప్రవహించాలో తెలుసుకోవాలి - ఆ అలలు నిన్ను తుది గమ్య స్థానానికి సులభంగా తీసుకుపోతాయి... సమర్పించుకొనుట, తనను ఆమె చేతులలోనికి అర్పించుకొనుట, అలలపై తీసుకువెళ్ళుట... అప్పుడు ఇబ్బందులు, ప్రమాదాలు పూర్తిగా అదృశ్యమై పోతాయి. తనను తాను సమర్పించుకొనుట... పూర్తిగా తెరచుకొనుట... తేలియాడుట.

~~ఈ~~ స్థితిలో, (సైగ) ~~ఈ~~ విధంగా, ఆకాశాన్ని చూచుట, వెలుగును జూచుట నీటిలోని చీకటిని కాకుండా, ఆమె చేతులలో తనను తాను సమర్పించు కొనుట, మార్గదర్శకత్వం...

మనము ఇలా చేసినపుడు మనను తాకకలిగే ఏ బాధ ఉండదు.

ప్రకృతి పార్శ్వాలు

పరమాణువు లోతుల్లో

ఈ పరమాణువుల కేంద్రకపు లోతుల్లో ఒక దివ్వెను రగిలించాను. చిన్నపాటి వణుకుతో, తెలిసీతెలియని ప్రకంపనతో, యాంత్రికశక్తుల వలయంలో చిక్కుకున్న, సనాతన తమస్సులో కూరుకున్న అచేతన రాశి ఉలిక్కిపడి, మేలుకుంది. ఏమీ లేని చోట అది విశ్వాన్ని వెల్లడి చేసింది. జడపదార్థపు అవిజ్ఞ సీమలలో నిస్ప్రాణమై, నిస్పనమై పడి ఉన్న తరుణంలో, జీవరహిత గాఢ సుషుప్తిలో జోగుతున్న వేళ, పరమేచ్ఛ నుండి ఒక అద్భుత ప్రకంపన పెల్లుబికింది. పదార్థం కంపించింది, ఆనంద పారవశ్యంలో జాగృతమయింది.

ది సుప్రీమ్, మోనా సర్కార్

ఈ అణువులలోని పరమాణువులు ప్రచండ వేగంతో నడయాడుతూ, నాట్యం చేస్తూ ఆమె ఒక మూలకాన్ని కూర్చుతున్నట్లే, అవే చలనాలలో మరో విన్యాసాన్ని తెస్తూ మరో రూపానికి ఎలా ప్రాణం పోస్తున్నాయో కదా! ఈ కేంద్రకం పదే పదే విభజన చెందుతూ ఎలా నవ్య సృష్టి చేస్తోందో కదా? సృష్టిలోని ప్రతీ అంశం దాని స్వభావరీత్యా చరిస్తూ, దాని సొంత లయను, స్వచ్ఛంద గతిని అనుసరిస్తూ, దాని ప్రత్యేక లక్షణాన్ని, వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తోంది కదా! ఈ పరమాణువులు వాటిలో అవి ఎంత అద్భుతంగా సంభాషించుకుంటున్నాయో! మిరుమిట్లు గొలిపే వేగంతో కదులుతున్నా ఘర్షణలేని గమనం వాటిది! రివ్వురివ్వున దిశదిశలా దూసుకుపోతున్నా రాపిడి లేని చలనమిది! అంతా విశ్వం అంతా కడు సామరస్యంగా ఒక నిర్దిష్టమైన క్రమం ప్రకారం గమిస్తోంది.

బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్, పుట. 81-82

ఓ మహోదధీ!

ఓ నీలి నిషాద మహోదధీ,
పర్జన్యుడు నీ పిలుపును తెలుపుతున్నాడు.
ఉవ్వెత్తున పడి లేచే
సముత్తుంగ తరంగాలు, ఎత్తైన జలనగాల

నడుమ నీటి అగాధాలు.
ఓ బుల్లి తెప్ప అలలపై అల్లలాడుతోంది.
"ఎందుకా భయం?"
నీ గర్జన వినిపిస్తోంది. "అంబరాన్ని చుంబించే
అలల విలయ విహారం
చూసే నీ కన్నులలో ఎందుకు ఆ కలవరం?
ఒక పేరు లేని తెప్ప
తరంగాల నెదిరించి, తేలుతోంది చూడు.
మరణం వస్తుందనా?
మరుజన్మలు లేవా వేలకి వేలు?
నా ప్రళయ గర్జనను ఎదుర్కో.
తీరుబాటుగా తీరంపై పిరికివాడిలా సంచరించకు.
అపాయంలోని ఆనందాన్ని, ప్రమాదంలోని ప్రహ్లాదాన్ని,
దిగిరా, తెలుసుకో!"
ఓ మహార్ణవమా!
నీకన్నా నేనున్నతుడను,
నీ అలలను అతిక్రమిస్తాను, నీ శిఖరాలను ఆరోహిస్తాను.
నీలినింగిలో తారట్లాట వృథా ప్రయాస,
వట్టి మిష.
జగతిని మోసే పాతాళానికి చొచ్చుకుపోతాను,
నిజాన్ని తెలుసుకుంటాను.
నేలపై నిర్లక్ష్యంగా
తారాడితే, మన ఆత్మోన్నతి కోసం పరమాత్మ వేసిన బాట
చేజారిపోతుంది.
అకళంకమైన దివ్యత్వం కావాలి మన చరమ లక్ష్యం.
ఆయన ఆనతి మీదట
అపాయం, అవాంతరం మన కోసం వేచి ఉన్నాయి.
ఓపలేని బాధ, తీర్చరాని వేసట,
ఆయన సంకల్పాలు, మన కాళ్ళకి సంకెళ్ళు.
పర్జన్యపు గర్జన, ఎడతెగని వడగళ్ళ వాన,

ఆయన దీవెన.
మానవుడు ఎదగాలని, అంతరాత్మ విరియాలని.
వెక్కిరించు విధిని, వక్కాణించి, జయించి,
నొప్పిని ఒప్పించి, అపజయాన్ని అధిగమించి
ఇలపై వేలుపులా నిలవాలని, వెలగాలని.
ఓ ప్రళయ మహార్ణవమా!
నీ కల్లోలిత కెరటాలే కైవల్య పథం కానీ.
అరివీర సింగమా!
నా సిగపట్లకి నీ సత్తా కైవసం కానీ.
లేకుంటే,
అగాధమైన నీ లవణజలాంధకారంలో
కనుమరుగౌతాను.
కొండవంటి నీ జలభారాన్ని
మొండిగా భరిస్తాను.
వస్తున్నా సముద్రుడా!
నా బృహదాత్మతో నిన్ను కొలవాలని, నీలో కలవాలని.

CWSA 2:207-08

కనులకి ఇంపైన దృశ్యం

సముద్రంలో అలలని చూస్తుంటాము. కొన్ని సార్లు ప్రశాంతంగా ఉంటాయి. కొన్నిసార్లు ఉవ్వెత్తున ఎగసి పడుతుంటాయి. వాటిలో నిరంతరం చలనం ఉంటుంది. అనవరతమైన మార్పు ఉంటుంది. ఊహాతీతమైన ఆకారాల్లో మబ్బులు రూపుదేలుతుంటాయి. పచ్చనిబయళ్ళపై వీచికలు విహారం చేస్తుంటాయి. సృష్టిలో మరెక్కడా కనిపించనంత క్రమబద్ధతతో, క్రమశిక్షణతో వర్షం కుండపోతగా కురుస్తుంటుంది. కొన్నిసార్లు సమీరాలు సస్యభూముల మీద రాజసంగా సాగిపోతుంటాయి. ఇవన్నీ అత్యద్భుతమైన దృశ్యాలు, ఎవరో సూత్రధారి నడిపిస్తున్నట్టు తీరుగా సాగే గతులు.

ఒక ధూళి రేణువులో

అండపిండ బ్రహ్మాండంలోని ప్రక్రియలన్నిటినీ ఒక చిన్న ధూళిరేణువులో చూడగలుగుతున్నాను. సూక్ష్మాండంలోనే మొత్తం బ్రహ్మాండం అంతా ఒదిగి

ఉంది. కోటానుకోట్ల విస్ఫులింగాల ప్రభ, సమస్త విశ్వ వైభవం, సౌందర్యం అంతా ఒక్క రవికిరణంలో ప్రతిబింబిస్తాయి.

అణువులో, పరమాణువులో, నీటిబొట్టులోనూ అంతే... వాటి ఆలోచనలని, లక్షణాలని మాత్రమే కాక జీవజాతుల చేతనలోని లోజ్ఞానాన్ని కూడా చూడగలుగుతున్నాను. వాటి వికాస క్రమ మూలాన్ని, వాటి అస్తిత్వ పరమార్థాన్ని, జగతి హృదయంలో దాగిన దైవాన్ని, అన్నిటా నిక్షిప్తమైన పరమానందాన్ని, ఉనికి, అస్తిత్వాన్ని తెలుసుకోవాలన్న ఉత్సాహాన్ని, స్ఫూర్తిని తెలుసుకున్నాను.

అన్నీ తెలుసు అనుకుంటాడు గాని మనిషి ఇంకా అజ్ఞానే, బాహ్య వ్యవహారాలలో సామర్థ్యం కోసం ప్రాకులాడే మనిషి వీటన్నిటినీ ఎప్పటికీ తెలుసుకోలేడు. ప్రకృతికి స్వామి కావాలని, విశాల విశ్వానికి యజమాని కావాలని అతడు కనే కలలకి ఇది పూర్తిగా అతీతం.

పోరాడుతున్నావు అంటే యుద్ధం జరుగుతోంది అన్నమాట. యుద్ధాలలో చిన్నవి పెద్దవి ఉంటాయి. భూమి మీద మనుషుల మధ్య జరిగే ఈ పోరాటాలని పైనుండి ఏ దివ్యులో చూస్తున్నారు అనుకుందాము. వారి దృష్టికి మనుషులు చీమల్లా కనిపిస్తారు. చీమల మధ్య కీచులాటలు చూస్తున్నప్పుడు అవి చాలా సహజంగా కనిపిస్తాయి! వాటిని ఆసక్తిగా చోద్యం చూస్తున్నట్టు తిలకిస్తూ, నవ్వుకోవచ్చు - "అదుగో చూడు! ఈ చీమలు మళ్ళీ కొట్టుకుంటున్నాయి!" విశ్వాన్ని పాలించే దివ్యశక్తుల దృష్టిలో భూమి మీద మనుషుల పోరాటాలు చీమల మధ్య కలహాలలాంటివి. అంతకు మించి మరేమీ లేదు. మానవ చైతన్య ప్రమాణాలని ఉపయోగించి బాహ్యసంఘటనలని అంచనా వెయ్యకూడదు... మనిషి దృష్టిలో ప్రకృతి ఒక భీకరశక్తి. తన ప్రచండ శక్తులతో ఆమె విలయ తాండవం చేస్తుంది. మనకు తెలిసింది కేవలం ఈ భూమి మీద జరిగే పరిమాణాలకి పరిమితం! కాని ఒక విధమైన లోజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించి, ప్రత్యక్షంగానైనా, పరోక్షంగానైనా, సమస్త విశ్వంలో జరిగే పరిమాణాలన్నీ తెలుసుకోవచ్చు! మానవ చేతనతో పోలిస్తే ఇవన్నీ మహోగ్రమైన, అగణనీయమైన శక్తుల లాస్యాలు, సంఘర్షణలూను! మానవ కాల వ్యవధితో పోలిస్తే ఇవన్నీ శాశ్వతంగా తోచే విషయాలు. వాటి వ్యవధి బృహత్తరమైనది, వాటి వ్యాప్తి బృహత్తరమైనది. మానవ చేతనకి అవన్నీ అగ్రాహ్యమైన విషయాలనే చెప్పుకోవాలి. చీమల

ప్రపంచం మనకి ఎలా కనిపిస్తుందో, ఆ శక్తులకి మానవ ప్రమాణాలు, పరిమాణాలు అలాగే (లేదా అంతకన్నా హీనంగా) కనిపిస్తాయి. ఆ రెండూ ఒక్కలాగే కనిపిస్తాయి.

CWM 5:266 శ్రీమాత

వర్షం

చాలాకాలం క్రిందట నా జీవితంలో ఒక సంఘటన జరిగింది. అది ఇప్పటికీ నాకు బాగా గుర్తుంది. అదేదో కొన్నిరోజుల క్రితం జరిగినట్లు స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. నాకు బాగా జ్వరం వచ్చింది, చాలా అశాంతిగా ఉన్నాను. అందుకని తాజా గాలిని ఆస్వాదించడం కోసం ఇంట్లోనుంచి బయటకు వచ్చి పొలాల్లోకి వెళ్ళాను. అకస్మాత్తుగా వర్షం పడటం ప్రారంభం అయ్యింది. నేనేమో పచ్చటి పొలాల మధ్యలో ఉన్నాను. పైన పెద్ద ఆకాశం చుట్టూతా ఏమీ లేదు. ఒంటరిగా ఉన్నాను. పైగా కుంభవృష్టి. ఏ బాధలు లేని పసిపాపలా ఉల్లాసంగా నాలో నేను ఆనందిస్తున్నాను. నేను పూర్తిగా తడిసి, నా శరీరం తడిసి ముద్దైపోయింది. నాలో ఉన్న లోపాలను, అన్ని బాధలను వర్షం నీరు కడిగివేసి వాటిలో ఉన్న బలం శక్తితో నన్ను నింపుతుందేమోనని అలాగే ఉండిపోయాను. ఒక రకమైన శాంతి తీయదనం నాలోకి ప్రవేశించడం నేను అప్పటికే అనుభూతి చెందాను. తెలియని ఆనందంతో నా శరీరం భౌతికంగా కంపిస్తోంది. నా జ్వరం, బాధలు అన్నీ పోయాయి. నాకు సాధారణ అనుభూతే కాక చాలా బలం పుంజుకొన్నట్లు అనిపించింది. ఒక అర్థగంటలో వర్షం ఏమి చేయగలదో నాకు అర్థమయింది. నా వరకు అది ఒక స్వచ్ఛమైన అనుభవం. ప్రకృతి ఏదైతే మనకి ఇస్తుందో మనిషి తన మనసు జోక్యం లేకుండా దాని ప్రయోజనాలను పొందవచ్చు. ఒక తెలివిగల, సాధారణ జీవితము గడపడానికి మనసు జోక్యం లేకుండా ఉంటే అధిక శ్రమను, చాలా ఆందోళనలను తప్పించుకోగలుగుతాడు. ఏది చేయాలన్నా అతనికి భయం, అతని మానసిక నిర్మాణాలను భంగించడానికి భయపడతాడు, అతని అలవాట్లముందు, అతని గతం ముందు వెనక్కి తగ్గుతాడు. ఒకవేళ అతను భయపడకుండా ఉంటే, ఈరకమైన భయం అతనికిక లేకపోతే - అతని ఉనికినే పాడుచేసే భయం - లేకపోతే అతను ఒక గొప్ప దయగల జీవితం, జీవించగలుగుతాడు. కానీ, అతనికి ఏమి కొరతో అది అంతా... అతని దయనీయమైన పరిస్థితి గురించి మాట్లాడకపోవడమే మంచిది.

ఈ భూమిని ఆశీర్వదించి, శుద్ధిచేయడానికి భగవంతుడు దయ అనే దాన్ని వర్షంగా పంపిస్తాడు. ఇదే ప్రకృతికి, జంతువులకి జీవం పోస్తుంది. దానికి శుద్ధి చేసే అసాధారణ శక్తి ఉంది. వర్షం కిందికి దిగినపుడు ప్రకృతికి జీవంపోస్తుంది. జీవితాన్ని ఆనందంతో నింపుతుంది. మనకి చాలా మార్గాల్లో సహాయం చేస్తుంది. వర్షం వచ్చిన వెంటనే మనల్ని నాశనం చేయడానికి ఎల్లప్పుడు ఉండే హానికరమైన శక్తులను అలాగే ఏదయితే ప్రతికూల నిర్మాణాల వాతావరణాన్ని మనం గాలిలోకి వదిలేస్తున్నామో వాటినన్నిటిని శుద్ధి పరుస్తుంది.

వాతావరణంలో కొన్ని శత్రుశక్తులు కూడా జీవిస్తుంటాయి. వాటికి నీరంటే చాలా భయం. వర్షం పడగానే అవి పారిపోతాయి, అలా చేయలేకపోతే అవి కరిగిపోతాయి. అందువల్లనే వర్షం కురిసాక వాతావరణంలో ఏదో ఒక రకమైన శాంతి స్థాపించబడుతుంది. వర్షం అనేది ఎవరయితే పరిశుద్ధంగా ఉండాలని కోరుకుంటారో, వారి కోరకే! నీలో ఉన్న అన్ని లోపాలను, తప్పులను నీ మలినాలను శుభ్రపరుస్తుంది. వాతావరణాన్ని, ఈ భూమిని, భూమి మీద నివసించే మనుషులను అందరిని శుద్ధి చేసే శక్తి వర్షానికి ఉంది. కొంచెం కూడా భయం లేకుండా, జలుబు వస్తుందేమో అని భయపడకుండా, అనారోగ్యం పాలవుతామేమో అని అనుకోకుండా తనని తాను, తెరచి ఉంచుకోవాలి. మనపైన ఉన్న ఈ విశాలమైన ఆకాశానికి మనల్ని మనం తెరచి ఉంచుకొని, వర్షం మనల్ని శుద్ధి చేయనివ్వాలి. అప్పుడు స్పష్టమైన ఫలితం ఉంటుంది.

*బ్లెస్సింగ్స్ ఆఫ్ ది గ్రేస్, పుట. **53-54***

మూలకాలు

(ప్రత్యేకమైన సందర్భంలో వర్షాన్ని ఆపడానికి ఫ్రెంచ్‌లో శ్రీమాతచే అనుగ్రహించబడిన ప్రార్థన)

సూర్యునికై ప్రార్థన

ఓ సూర్యుడా! మా స్నేహితుడా,
మబ్బులని చెదరగొట్టు
వర్షాన్ని గ్రహించు

నీ కిరణాలు మేము కోరుతున్నాము,
నీ జ్యోతి మాకు కావాలి
ఓ సూర్యుడా, మా మిత్రుడా.

వర్షం కోసం ప్రార్థన :

వర్షం, వర్షం, వర్షం, మాకు వర్షం కావాలి
వర్షం, వర్షం, వర్షం మేము వర్షం కోసం అడుగుతాము.
వర్షం, వర్షం, వర్షం, మాకు వర్షం అవసరం.
వర్షం, వర్షం, వర్షం మేము వర్షం కోసం ప్రార్థిస్తాము.

CWM 15:220

ఉల్క

శ్రీమాతా! ఉల్కని చూస్తే అదేమైనా విశిష్టతను తెలియజేస్తుందా? లేక అది ఏమన్నా మూఢనమ్మకమా?

ఈ ప్రపంచంలో ప్రత్యేకత లేకుండా ఏ విషయమూ లేదు, జీవితంలో ప్రతి పరిస్థితికి ప్రాముఖ్యత లేకుండా లేదు. అవసరమైనది ఏమిటంటే దానిని కనుగొనటానికి తన అస్తిత్వంలోనికి వెళ్ళగలిగినంత లోతుగా వెళ్ళాలి. సాధారణ వివరణల కోసం అయితే ఎక్కువగా అవి మూఢనమ్మకాలే.

17, జనవరి 1951

ఉల్క పతన మార్గము

శ్రీమాత, ఉల్కని చూసి ఆ క్షణంలో దేనికోసమైన ఆకాంక్షిస్తే, ఆ ఆకాంక్ష సంవత్సరం లోపల నెరవేరుతుందని చెప్తారు. అది నిజమేనా? దానర్థం ఏమిటో నీకు తెలుసా? ఆ సమయంలో ఆ నక్షత్రం కనిపించినప్పుడు, ఆకాంక్షను సూత్రీకరించాలి. అది ఎక్కువ కాలం నిలవదు. సూత్రీకరించుకోవడం అంటే, దాని అర్థం అదెప్పుడూ నీచేతన ముందు భాగంలో రూపొంది ఉన్నదని అర్థం. సాధారణ విషయాలకు ఇది వర్తించదు. ఆ విషయాలతో దీనికి సంబంధం లేదు. అది ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్షకి సంబంధించినది. కానీ విషయం ఏమిటంటే నువ్వు కనుక ఆ క్షణంలో నీ ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్షను ఉచ్ఛరించగలిగితే, నీ చేతనలో ముందు భాగంలో అది వున్నట్లు అర్థం. నీ చేతన మీద అది ఆధిపత్యం చెలాయిస్తుందని అర్థం.

తప్పనిసరిగా ఏది నీ చేతన మీద ఆధిపత్యం చెలాయిస్తోందో

దానిని అవశ్యం చాలా వేగంగా సిద్ధింప చేసుకోగలుగుతారు. ఈ ప్రయోగం చేయడానికి నాకు అవకాశం దొరికింది. ఖచ్చితంగా యిదే. ఆ ఉల్క దాటిపోతున్న సమయంలో, ఆ క్షణంలో అలా జరిగింది.

సంవత్సరం ముగిసే లోపు అది నెరవేరింది.

కాని అది ఆ నక్షత్రం వల్ల కాదు! అది నా మొత్తం చేతన మీద ఆధిపత్యం వహిస్తోంది కాబట్టి. నేను దానిని గురించి తప్ప ఇంకోటి ఆలోచించట్లేదు. ఆలోచన దాని గురించి, దాని కోసం కర్మ చేసాను. సాధారణంగా ఇది జరగడానికి ఒక జీవితకాలం తీసుకొంటుంది. కనీసం 35 సంవత్సరాలు తీసుకొంటుంది అని చెప్తారు. పన్నెండు నెలలు గడిచిపోయే లోపల, అది జరిగింది. నేను అదే ఆలోచించడం వలన మాత్రమే జరిగింది. నేను దాని గురించి మాత్రమే ఆలోచించాను.

అది మాత్రమే ఆలోచిస్తున్నందున, నక్షత్రం మెరుస్తున్నప్పుడు నేను దానిని సూత్రీకరించగలిగాను - కేవలం అది ఒక అస్పష్టమైన ముద్ర కాదు. ఇలాంటి ఖచ్చితమైన పదాలతో సూత్రీకరించగలిగాను. “దైవంతో ఐక్యతను సిద్ధింపజేసుకోవడం” అంతర్ దైవము మనం ఇక్కడ మాట్లాడే విషయం అంతర దైవం గురించి. అంతరదైవం గురించే మనం చెప్పుకొంటున్నాం.

అందువలన నక్షత్రం కాదు. ఆకాంక్ష ముఖ్యం, నక్షత్రం అనేది ఒక బాహ్య ప్రదర్శన వంటిది. మరేమీ లేదు. కానీ వేగంగా గ్రహించడానికి ఉల్క అవసరం లేదు. కావలసినది ఏమిటంటే ఆ మొత్తం సంకల్పం అన్నీ ఒక్క విషయం మీదే కేంద్రీకరించబడాలి.

CWM 8:210-211

చంద్రుడు

నీవు చంద్రుడి దగ్గరకు వెళ్ళాలనుకుంటున్నావా? రహస్య మార్గమేమైనా ఉంటే వెళ్ళాలని ఉంది శ్రీమాతా. రహస్యంగానా? అది చరిత్రకన్నా పురాతనమైనది.చాలా సులువుగా ఎవరైనా వెళ్ళవచ్చు చాలామంది దర్శించారు. నేనూ వెళ్ళాను. కానీ అక్కడ ఏమీ లేదు. నీకు వెళ్ళాలని ఉందా?

అమ్మా, అక్కడ ఏమి ఉన్నది?

ఏమీ లేదు

అమ్మా అక్కడ జీవులేమైనా ఉన్నాయా?

ఏ జీవులూ లేవు. ఏమీ లేవు.

చంద్రునిపై నాకు పెద్ద ఆసక్తి లేదు. నేను చేయవలసినదంతా భూమిపైనే ఉంది.

24 జనవరి 1969

చంద్రుడి ప్రాముఖ్యత

(పున్నమి రోజు జన్మించిన శిశువు గురించి శ్రీమాత ~~ఈ~~ విధంగా చెప్పారు)

అతనికి ఆధ్యాత్మిక జీవితం పట్ల ఆసక్తి ఉంటుంది. ఆధ్యాత్మిక జీవితం పట్ల శక్తివంతమైన దృఢసంకల్పం ఉంటుంది చంద్రుడు ఆధ్యాత్మిక మార్గానికి ప్రాతిపదిక. అదొక ఆధ్యాత్మిక ధోరణి.

31 మార్చి, 1968

భూమి

ఆధునిక మానవజాతిలోనున్న ఇబ్బందులన్నింటికీ ప్రతినిధి భారతదేశం. చాలా ఉన్నతమైన యదార్థతర జీవితాన్ని పునరుద్ధరించే భూమే భారతదేశము.

ఒక సుస్పష్ట దర్శనం : అదే విషయం, విశ్వచరిత్రలో, ఒకేచోట కార్యాన్ని కేంద్రీకరించడానికి భువిని ఒక ప్రతీకాత్మక ప్రతినిధిగా చేసింది. ఇప్పుడు సంభవిస్తుంది కూడా అదే, భూమిపై మానవ సమస్యలన్నింటికీ ప్రతినిధి భారతదేశము. కానీ పరిష్కారం కూడా ఇక్కడే దొరుకుతుంది. అందుచేతే అందుకే నేను ఆరోవిల్లీ ప్రారంభించవలసి వచ్చింది.

శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణ, 3 ఫిబ్రవరి 1968

"....నీకు తెలుసా! భూమి ఎప్పటినుండి మనుగడలో ఉందో? కొన్ని మిలియన్లు లేదా బిలియన్ల సంవత్సరాలు అని అంటాం. అంటే అర్థం ఏమిటి?

ఆనాడు గడియారాలేమీ లేవు... అర్థమైందా?

సరళంగా చిన్నపిల్లోడిలా శరీరమే చెప్పేది. "కొన్ని బిలియన్ల సంవత్సరాలన్నావు అంటే వాటిని దేనితో కొలుస్తావు" అని అడుగుతోంది.

ఒక సంవత్సరము అని మనం పిలిచేది, ఎప్పుడూ అదే విషయాన్ని తెలుపుతుందని నీకు ఖచ్చితంగా తెలుసా? మనం మామూలుగా కాలానికిచ్చే అర్థంలోని అవాస్తవికత ఎరుక నాకు కలిగింది. ఒక్కొక్కసారి ఒక నిముషం అనంతమైనదిగా కన్పిస్తుంది; కొన్నిమార్లు గంటలు రోజులూ నిలబడకుండా జరిగిపోతాయి.

దేనికైనా ప్రారంభం ఉందని చెప్పారా?

విశ్వం వ్యాకోచ, సంకోచాల ప్రత్యామ్నాయ దశల ద్వారా సాగుతుందనే ఒక సిద్ధాంతాన్ని గురించి 'ఎ' వివరించాడు. ఆ సిద్ధాంతాన్ని శ్రీమాత ఇష్టపడినట్లు కనిపించారు. అవును వాటినే ప్రళయాలు అంటారు.

శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణ, 28 ఆగస్టు 1968

మొత్తం భూమి, దానిపై, దానియందున్న ప్రతిదీ ఒక విధమైన కేంద్రీకరణ, చర్మచక్షువుకు కన్పించని ఇతర లోకాలకు సంబంధించినదేదో ఘనీభవించిన ద్రవ్యరాశి.

ఇక్కడ అభివ్యక్తమైన ప్రతిదాని సూత్రం, భావం, లేక సారం, సూక్ష్మసీమలలో ఎక్కడో ఉంటుంది. అభివ్యక్తికి అదొక అపరిత్యాజ్య స్థితి. పైగా అభివ్యక్తి ప్రాముఖ్యత ఎల్లప్పుడూ, అభివ్యక్తమైన దాని మూలంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWM 10:60

సూర్యుని మిత్రులుగా చెయ్యి

నగరాలలో, ఇరుకు గనులలో కుక్కినట్లుగా నివసించే యువకుల గురించి బాగా తెలుసు. సెలవులకు గ్రామీణ ప్రాంతాలలో గడపడానికి వచ్చినప్పుడు దక్షిణ ఫ్రాన్స్‌లో ఇక్కడలా కాకుండా సూర్యుడు చాలా వేడిగా ఉంటాడు. (మధ్యదరా తీర ప్రాంతాలలోనున్న ఎండతో పారిస్‌లోని ఎండను పోలిస్తే ఆ తేడా తెలుస్తుంది) అందువల్ల ఈ వేడితో గ్రామీణ ప్రాంతాల చుట్టూ తిరగడం వల్ల కొంత అసౌకర్యంగా ఉండి తీవ్రమైన తలనొప్పితో బాధపడుతూండే వారు. కానీ ఆకస్మికంగా "మనము సూర్యుడితో స్నేహం చేస్తే ఇక మనకు ఏ హాని ఉండదుకదా!" అని ఆలోచన వచ్చింది.

సూర్యునిలో నమ్మకం, స్నేహం కోసం, ఒక ఆంతరిక కృషిని ఆరంభించారు. కుంగిపోయి "ఎంత వేడిగా, ఎంత మండిపోతుంది అనడానికి బదులు 'సూర్యుడెంత శక్తి, సంతోషం, ప్రేమకలవాడు' వగైరా అనుకొనేవారు. వాళ్ళిలా తెరుచుకొన్నారు. వాళ్ళు ఇంకనెంత మాత్రం బాధపడకపోవడమే గాక 'ఎంత వేడిగా ఉంది' అన్న ప్రతి వానికీ 'మేం చేసినట్లు చెయ్యండి, ఎంత మంచి జరుగుతుందో మీకే తెలుస్తుంది' అని చెప్పగలిగేటట్లు తయారయ్యారు. వాళ్ళు గంటల తరబడి తల మీద ఏమీ లేకుండా, ఏ

విధమైన అసౌకర్యాన్నీ అనుభవించకుండా మండుటెండలో ఉండగలిగే వారు. సూత్రం అదే. ఈ సూత్రము ద్వారానే సూర్యుడిలో ఉండే విశ్వవ్యాప్త శక్తికి వారు తమను తాము అనుసంధానించుకొని ఈ శక్తిని స్వీకరించారు. అది వారి అసౌకర్యాన్నంతా పోగొట్టింది.

ప్రకృతికి దగ్గరగా ఆకాశానికి, చెట్లకు, ఆకులకు, పొదలకు దగ్గరగా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో నడుస్తూ ఆ చెట్ల గాలి పీలుస్తూ వాటితో స్నేహం చేసినప్పుడు ఆ విశ్వశక్తికి అనుసంధానించబడతారు. అన్ని విషయాల్లోనూ అది అంతే.

CWM 7:136-37



సహకారం

సహాయమందించుటకు ఎల్లప్పుడూ సంసిద్ధత,
ఏ విధంగా చేయాలో తెలిసి ఉండుట
(శ్రీమాత తెలిపిన పుష్పాల ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత, వివరణ)
శాస్త్రీయ నామం : డయాంతస్ కారియోఫైలస్



శ్రీమాతా, చెట్టు దేనిని సూచిస్తుంది?

వృక్షము సజీవమైనది ఎత్తుగా పెరుగుతూ పనిచేస్తూ, పరివర్తన శక్తిని కలిగి ఉంటుంది జీవితానికి. ఉత్సాహానికి తనను తాను పునరుద్ధరించుకునే శక్తికి, ఆకాంక్షకు ఉదాహరణగా నిలుస్తుంది. వృక్షము అభివృద్ధికి సంకేతం.

8 జూలై 1967

వృక్షము

అందుకోలేని ఆకాశం వైపు చాచినట్లు
కొమ్మలను ఎత్తుగా ఎత్తిపట్టి
నదీతీర ఇసుకలో భువిలోనికి
చొచ్చుకుపోయిన వ్రేళ్ళతో నిలిచి
స్వర్గంతో సరసమాడునది వృక్షం.

ఇది మనిషి అంతరాత్మ. స్వర్గానికి మనం ఎగిరిపోవడాన్ని, పృథ్విపై ఆకలితో ఉండే దేహం, మస్తిష్కాలు, వెనక్కి లాగి ఉంచయత్నిస్తాయి.

CWM 2:207

శ్రీ అరవిందులు

ప్రకృతి చలనాలు

తుఫాను

(అనేకమందిని వ్యాధిగ్రస్తులను చేస్తూ పాండిచేరిని తాకిన తుఫాను విషయం)

అది మొదట ఒక దిశలో వచ్చింది, తరువాత ఒక చచ్చేంత స్థిరత - ఎప్పుడూ అలాగే జరుగుతుంటుంది. తుఫానులు ఎలా పనిచేస్తాయో తెలుసా? ఏదో గుండ్రంగా తిరుగుతున్నట్లుగా ఉంటుంది, కేంద్రంలో చచ్చేంత స్థిరంగా ఉంటుంది. చుట్టూ సుడిగాలి, అది ముందుకు గుండ్రంగా తిరుగుతూ పోతుంటుంది. అందుకని మొదటి భాగం (తుఫాను ముందు భాగం అని కూడా దానిని చెప్పవచ్చు). ఒక దిశనుండి వస్తుంది, రెండో భాగం దానికి వ్యతిరేక దిశలో వస్తుంది. ఆ విషయాలు చాలా బాగా తెలిసిన ఒక అమెరికాకు చెందిన రియర్ అడ్మిరల్ ఇక్కడున్నాడు - సముద్రాల మీద తిరిగేవాళ్ళందరికీ తెలుసు. అతడు సముద్రం మీద తుఫానును దూరం నుండి చూచి మమ్మల్ని హెచ్చరించాడు. కాని అదెప్పుడూ అంతే, నేనది గమనించాను. ఉత్తర దిక్కునుండి మొదటి అల వచ్చింది, ముందుగా మాకు హెచ్చరిక అందినందువల్ల అంతా మూసివేసాం. గాలిమొత్తం ఆగిపోయింది. కాని దక్షిణ దిక్కులోని కిటికీలు తెరిచే ఉన్నాయి. మరో దిశ నుండి రెండవ అల వచ్చింది. (నాకు గుర్తు లేదుగాని, అది సాయంత్రం వేళ జరిగింది, 7 గంటలకు కొంచెం ముందు, ఇక్కడ బల్ల దగ్గర నేను కూర్చొని ఉన్నాను). చూచాను, సుడిగాలి రావడాన్ని చూచాను, దాని లోపల ఏవేవో రూపాలేర్పడ్డాయి, అవి గుట్టలుగా కన్పించాయి; కాని ధూమవర్ణ-నలుపు రంగులో, మరికొన్ని ఎర్రటి ఛాయగల గోధుమ రంగులో ఉన్నాయి. అదంతా గమనించాను, దూరం నుండి చూచాను, అనేకం ఉన్నాయి. ఇళ్ళంత పెద్ద పెద్ద రూపాలవి. గుట్టలుగా సుడిగాలిలోనే అనేక రకాల రూపాలతో వచ్చాయి. నేనిక్కడే ఉన్నాను. రాత్రి భోజనం తీసుకోబోతున్నాను. అప్పుడొక ఎర్రని ఛాయగల గోధుమ రంగు రూపం ఇలా ఇచటినుంచి నీ ఇంటి వైపు (గదిలో దక్షిణం వైపు నుండి ఉత్తరం వైపుకు మదర్ చేయి ఊపుతూ చూపించారు), అది నాకు తగిలింది. ఇలా చూడూ, మూలిగేంత బాధ పెట్టే నొప్పులు! ఆ తరువాత భయంకరమైన

అసౌకర్యం. సహజంగానే, నా మామూలు చికిత్స, కదలకుండా ఉండి దాన్నంతా పురుషోత్తమునకు సమర్పించాను. ఆ రూపం వేగంగా కదిలిపోయింది. ఆగలేదు (వేగంగా కదిలిపోయింది, తాకించి, వెళ్ళిపోయింది) దాని వెనుక (తరువాత నొప్పులు తగ్గాయి, ఆపుకోగలిగాను). ఒక విచిత్రమైన అసౌకర్య స్పృహను వదలిపోయింది... ఒక రకమైన బాధపెట్టాలనే, పొట్టను చీల్చివేసే పదునైన పెద్ద గోళ్ళ పంజాతో పట్టివేసి ఉంచిన బాధ స్పృహను వదిలిపోయింది. నీకూ ఏమైనా జరుగుతుందనుకొన్నాను. ఆ రూపం వెళ్ళే దారిలో ఉన్న వారందరూ అస్వస్థులౌతారనుకొన్నాను. నేను అనేక రూపాల్ని చూచాను గనుక, ఎక్కువ మందే బాధకు లోనై ఉంటారనుకొన్నాను - అనేక రూపాల్లోని ఒకటి నన్ను కొట్టిపోయిందిగదా. తుఫానంత దూకుడుగా అది రావడం చూచాను, దెబ్బకొట్టింది, వెళ్ళిపోయింది. నీకు జ్వరం వచ్చిందని చెప్పినపుడు, వెంటనే "అదీసంగతి" అన్పించింది. నా దేహం, కండరాలు అన్నీ, నేను తుక్కు తుక్కుగా నలుగగొట్టబడినట్లనుభూతి చెందాను.

అది అలా జరిగింది. వైద్యులు అది క్రిములు లేక అతి సూక్ష్మరోగ కారక జీవులు లేక వైరస్‌లు (ఇంకా ఏమిటో దేముడికే తెలియాలి). కాని అదొక ప్రాణిక దుస్సంకల్పం, - ప్రాణిక పగ తీర్చుకోవాలనే కసి - సరాసరిగా పని చేసేందుకు వీలుగా చాలినంత పదార్థపై పొరతో వచ్చింది (మదర్ తమ చేత్తో కొట్టుకొని చూపించారు). అది, తెలుసా, క్షణంలో జరిగిపోయింది. సిద్ధం అవ్వడానికి కాలం అవసరం లేనట్లు జరిగిపోయింది. నీ కడుపును చీల్చి వేస్తూ పోయిన ఒక భగభగమనే కరవాలంలా క్షణంలో జరిగిపోయింది - అందంగా జరిగిపోయింది.

అది పోతుంది.

కాని నేను తక్షణ ప్రభావాన్ని నిలిపివేసాను. (తక్షణ ప్రభావం... దాదాపు చాలా విపత్కర దుర్ఘటన) నా మహనీయ పద్ధతిలో దాని నాపి వేసాను. ఆ విధమైన ఆంతరిక అచంచలత, సమస్తాన్నీ పురుషోత్తముని హస్తాలలో పెట్టడం. ఏదేమైనప్పటికీ, ఆ మరుచటిరోజు, నాకు బాగా లేదు ఇంకా పూర్తిగా స్వస్థురాలిని కాలేదు. దేహం భయంకరంగా చలించిపోయినట్లనిపించింది. విచిత్ర విషయమేమిటంటే (దక్షిణం నుండి ఉత్తరానికి చేయి ఊపి చూపిస్తూ) ఈ రూపం దారిలో ఉన్న వాళ్ళు, నీలాగా జ్వరపడ్డారు. అదేవిధంగా, అదే

విధమైన నొప్పులు - చాలా ప్రత్యేకతగల నొప్పులు. "యు" కూడా దగ్గర దగ్గరగా జ్వరపడ్డాడు. కాని అంతకు ముందు రోజు, తనను తాను రక్షించుకోవడమెలాగో అతనికి చెప్పాను. నా పద్ధతినే అతనూ అనుసరించాననీ, అది బాగా పనిచేసిందనీ చెప్పాడు. పురుషోత్తముని హస్తాల లోనికి "దానినెలా పంపించాలో" (అంటే సమర్పించడం) విశదీకరించాను. అతడు దానిని ప్రయత్నించి "అది బాగా పనిచేసింది, అది వ్రేళ్ళూనుకోలేదు, ఓ క్షణ అసౌకర్యం, తరువాత ఆగిపోయింది" అని చెప్పాడు.

దాన్ని చేయడం నేర్చుకోవాలి, బుర్రతో చేస్తే ప్రయోజనం ఉండదు. ఆ విధమైన శాశ్వత అచంచలతను పిలువ గలిగినపుడే అది ప్రభావం చూపుతుంది... అప్పుడు ప్రభావం వెన్వెంటనే చూపుతుంది. కాని సామాన్యంగా దానిని ఇతరుల కోసం ఎలా చేయాలో జనానికి తెలుసుగాని, తమ కోసం ఎలా చేయాలో తెలియదు. ఎందుకనంటే, వారి విషయంలో, కంపించిపోతూనే ఉంటారు - అది బాగా గాయపరచినపుడు, అలా కంపించిపోవడాన్నాపలేం. కాని చేయవచ్చు. బాధ చాలా తీవ్రంగా ఉన్నపుడు గూడా, దాదాపు భరించలేనంతగా ఉన్నపుడు గూడా, (మామూలుగా మూలగడం మొదలుపెడ్తాడు) అలా చేయగలడు, అలా చేసి ఆ నిశ్చల నీరవ అచంచలతను బాధ కలుగుతున్న స్థానానికి పిలువగలడు - శాశ్వతుని అచంచలత. చాలా చాలా త్వరగా, కొద్ది సెకండ్లలో ఆ తీవ్రత అదృశ్యమై పోతుంది. దాని జ్ఞాపకం మాత్రమే మిగిలి ఉంటుంది. దానిని గురించి ఆలోచిస్తూ దానిని తిరిగి మేలుకొలపాలని ఎవరు అనుకొనకుండా జాగ్రత్తపడాలి, కాని అది ఒక స్మృతిలాగా అది దేహంలో తచ్చట్లాడు తూంటుంది. నీకేదైనా గట్టి దెబ్బ తగిలిన తరువాత బాధ లేకుండా పోయినా దాని తాలూకు గుర్తు మిగిలిపోయినట్లు స్మృతి ఉంటుంది. అది న్యూనాధికంగా ఎక్కువ కాలమే ఉంటుంది. చాలా చాలా నిశ్చలంగా, ఏమీ చేయకుండా, ఆలోచించకుండా, కోరకుండా, చలన రహితంగా, చాలినంత చాలాకాలం ఉండే ప్రయత్నం చేస్తే, అప్పుడు చాలా కొంచెం ప్రభావమే ఉంటుందనుకొంటున్నాను.

శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణ, అక్టోబరు ***26, 1963***

ప్రకృతి విపత్తులు

ప్రకృతిలో సంభవించే విధ్వంసాలు, విపత్తులు అంటే భూకంపాలు, వరదలు, ఖండాలు మునిగిపోవడం, వైషమ్యాలు, పాప పంకిలమైన మానవజాతి పర్యవసానాలని, మానవజాతి అభివృద్ధితో బాటు, దానికి తగిన నిష్పత్తిలో భౌతిక ప్రకృతిలో మార్పు చోటు చేసుకుంటుందని ఎవరో అన్నారు. అదెంత వరకు సత్యం?

విపత్తులు, విధ్వంసాలతో కునారిల్లే ప్రకృతిలోనూ, అసామరస్యత గల మానవాళిలోనూ తనను తాను ప్రకటించుకొనేది బహుశా ఒక చేతన చలనమనేది సత్యం. అవి రెండూ కారణం, ఫలితం కావు, కాని ఒక స్థాయికి చెందినవి. వాటికిపైన, భూమిపైన అభివ్యక్తం కావాలని కాంక్షిస్తున్న, దేహం ధరించాలని చూస్తున్న ఒక చేతన ఉన్నది. పదార్థం వైపు తన అవరోహణలో అది ప్రతిచోటా మనిషిలో భౌతిక ప్రకృతిలో ఒకే విధమైన నిరోధాన్ని ఎదుర్కొంటున్నది. మనం భూమి మీద చూచే సమస్త అశాంతి, అసామరస్యత, ఈ నిరోధ ఫలితమే. విపత్తు, విధ్వంసం, ఘర్షణ, హింస, అస్పష్టత, అజ్ఞానం - సమస్త కీడులు అదే మూలం నుండి వస్తున్నాయి. బాహ్య విశ్వ ప్రకృతికి మనిషిగాని, బాహ్య విశ్వ ప్రకృతి మనిషికి గాని కారణం కాదు. కాని ఆ రెండూ, వాటికి వెనుకగల, వాటికంటె మహనీయమైన ఒకేదానిపై ఆధారపడి ఉన్నాయి. దానిని వ్యక్తం చేయడానికి గల పదార్థ ప్రపంచపు, పురోగమనాత్మకమైన ఒక శాశ్వత చలనపు భాగం ఆ రెండూ.

దైవచేతనకు సంబంధించిన దాన్ని పరిశుద్ధంగా క్రిందికి తీసుకురావడానికి చాలినంత స్వీకరణశక్తి ఉన్ముఖత, భూమిపై ఎచ్చటైనా జాగృతమైతే, పదార్థంలో ఈ అవతరణ, అభివ్యక్తి, ఆంతరిక జీవితాన్నే గాక, మనిషిలోని, విశ్వ ప్రకృతిలోని భౌతిక ప్రకటనను, పదార్థ స్థితులను గూడా మార్చగలదు. మొత్తం మానవజాతి స్థితిపై, ఈ అవరోహణ సంభవత ఆధారపడదు. దివ్య వెలుగును క్రిందికి తీసుకురాగలిగినంత బలంగా తయారయ్యే సామరస్యత, ఐకమత్యత, ఆకాంక్ష స్థితికి చేరడానికి మానవ జనాళి వేచి ఉండవలసి వస్తే, అది అల్పాశ మాత్రమే అవుతుంది. ఒక వ్యక్తి లేక ఒక చిన్న బృందం, లేక పరిమిత సంఖ్య ఆ అవతరణ సాధ్యమయ్యేటట్లు చేయవచ్చు. పరిగణనలోనికి వచ్చేది, పరిమాణం లేక విస్తృతి గాదు. భువి చేతనలోనికి, దివ్య చేతన ఒక బొట్టు అయినా ప్రవేశిస్తే, ఇచటి ప్రతి దానినీ మార్చివేస్తుంది.

CWM 3:37-38

ఉదాహరణకు ఒక భూకంపమో, లేక ఒక అగ్నిపర్వతం ప్రేలినపుడో, ఈ సంఘటనలకు సమీపంలో ఉన్నవారి మరణాలకు కారణం అవుతాయి. ఇది స్పష్టంగానే వారికి ఒక విధ్వంసమే. కాని, అది ప్రకృతికొక మంచి తమాషాయేమో ఊహించు! "ఎంత భయంకరమైన గాలి!" అంటాం. సహజంగానే అది మనుషులకు "భయంకరం", కాని ప్రకృతికి కాదే. అది నిష్పత్తికి సంబంధించిన ప్రశ్న, కాదా? అభివ్యక్తం అవ్వాలనుకొంటున్న ఒక ఉన్నత క్రియాశక్తిని, ప్రకృతి నుంచి ఎదురయ్యే నిరోధకశక్తిని చిత్రంలోనికి తీసుకురావడం అవసరం ఉందా అనేది నాకు తెలియడం లేదు, అది సంభవం కావచ్చుగాని అపరిత్యాజ్యం కాదు. బ్రహ్మాండమైన క్రియాశక్తులతో విశ్వప్రకృతి ఆట అది అనీ, ఆమెకది ఒక వినోదం మాత్రమేననీ మనం చాలా తేలికగా అర్థంచేసుకోవచ్చు. సందర్భమేదైనా ఏదీ విధ్వంసం కాదు. విశ్వప్రకృతి చేతనకు, లేక పదార్థ చేతనకు, భౌతికరూపాలు, భువిపై ఉన్న మానవాళి, చీమల్లాంటివి. స్వయంగా నీ విషయమే తీసుకో, చీమలను త్రొక్కకుండా వెళ్ళేందుకు వాటిని దారిలో నుండి ప్రక్కకు తప్పించి వెళ్ళాలనుకోవు కదా! - నీవొక కఠినాతి కఠినమైన "అహింసావాది"వై యుంటే తప్ప అలా చేయవు. నీవు నడుచుకుంటూ పోతావు, కొన్ని వందల చీమలు కాలి కింద పడి నలిగిపోయినా, నీవేం చేయలేవు, చేయవు! అదిగో అదే దివ్యప్రకృతి విషయంలో గూడా. ఆమె సాగిపోతూనే ఉంటుంది. ఆమె కవాతులో కొన్ని వేలమంది మనుషులు ధ్వంసం అయినా దానికేమంత ముఖ్య విషయం గాదు, తిరిగి కొన్ని లక్షల మందినామె తయారుచేయగలదు! అది ఆమెకు కష్టం కాదు.

CWM 4:175

ప్రళయం

అభివృద్ధికి చెందిన సమస్త పని విధానము, కనీసం భూమి మీద ఆ విధంగా ఉంటుంది (ఇతర గ్రహాల మీద అది ఎలా ఉంటుందో నాకు తెలియదు), విశ్వములు భౌతికంగా నశిస్తాయని వారికి తెలుసా, ఒకవేళ ఒక విశ్వాంత భౌతిక చరిత్ర నమోదు చేయబడి ఉంటే?... ఒక విశ్వం సృష్టించబడింది, తిరిగి ప్రళయంలోకి విరమించుకున్నదని సాంప్రదాయాలు మనకు చెబుతాయి, అప్పుడు ఒక కొత్తది వస్తుంది; వారి ప్రకారంగా మనది ఏడవ విశ్వం, ఏడవ విశ్వం గనుక అది ప్రళయంలోకి తిరిగి వెళ్ళదు కానీ ఉపసంహరించుకోకుండా పురోగమిస్తూ కొనసాగుతుంది. వాస్తవానికి

అందువల్లనే మనుష్యులలో శాశ్వతత్వంకోసం, నిరంతరాయ పురోగమనం కోసం ఆ అవసరం ఉన్నది. ఇది ఎందుకంటే సమయం ఆసన్నమయింది.

*శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణ నవంబరు **13, 1963***

ఈ అభివ్యక్తి గురించి నాకు గ్రాహ్యత ఉండేది - ఒక వ్యాకోచ, సంకోచ రూప స్పందన గల అభివ్యక్తి అని చెప్పగలను - అది విస్ఫుజమౌతుంది. కుచించుకుంటుంది, తిరిగి విస్ఫుజమౌతుంది, ముకుళించుకుపోతుంది - ఈ చలించడము, సరళత్వము, మార్పు చెందే సామర్థ్యము ఎంతవరకు ఉంటాయంటే ఇంక ఒక నూతనమైనదానిని రూపొందించడానికి పున:శోషణ చేసే అవసరం ఏ మాత్రమూ లేని దశకు తెరచివేత చేరుకున్నంతవరకు, అప్పుడు అక్కడ ఒక పురోగమించే రూపాంతరీకరణ ఉంటుంది. థియోన్ ఇలా అనేవాడు (నేను మీకు ఇంతకుమునుపే చెప్పాననుకుంటాను) ఇది ఏడవ విశ్వసృష్టి, దీనికి ముందు ఆరు ప్రళయాలు సంభవించాయి, ఇది ఏడవ సృష్టి, అయితే దీనికే పున:శోషణ కాకుండా రూపాంతరం చెందే సాధ్యత ఉంది. ఇది సంపూర్ణంగా అప్రాముఖ్యమన్నది విశదం, ఎందుకంటే నువ్వు శాశ్వత చైతన్యం పొందిన క్షణంలో విషయాలు ఇలా జరిగినా, అలా జరిగినా అది అతి తక్కువగా పరిగణనలోకి వస్తుంది. ఎప్పటికి అంతం కాని దానికోసం ఆశ, అవసరం ఉన్న పరిమిత మానవ చైతన్యానికి అది ముఖ్యం, ఎందుకంటే 'శాశ్వతత్వ స్మృతి' అని మనం దేనినైతే పిలుస్తామో అది లోలోపల ఉంది. ఆ శాశ్వతత్వ స్మృతి శాశ్వతత్వంలో భాగం పంచుకునే అభివ్యక్తి కొరకు ఆకాంక్షిస్తుంది. ఒకవేళ శాశ్వతత్వ జ్ఞానం చురుకుగా, ఉనికిలో ఉంటే నువ్వు శోకించవు - ఒక జీర్ణమైన వస్త్రాన్ని వదిలిపెట్టడానికి నువ్వు శోకిస్తావా? (నీకు దానితో అనుబంధం ఏర్పడి ఉండచ్చు కానీ ఏమైనా శోకించవు). ఇది అలాంటిదే; ఒకవేళ ఒక విశ్వం అదృశ్యమవుతే దానర్థం అది తన కర్మను పూర్తిగా సఫలం చేసుకున్నదని, తన సాధ్యతల పరిమితిని చేరుకుంది, దాని స్థానాన్ని ఇంకొకటి భర్తీ చేయాలి.

నేను దాని పరిణామ వక్రరేఖను అనుసరించాను. నీవు నీ చైతన్యంతో, అభివృద్ధిలో చాలా చిన్నగా ఉన్నపుడు భూమి అదృశ్యం కాకూడదు, అది శాశ్వతంగా కొనసాగాలి అన్న అవసరాన్ని అనుభూతిస్తావు, (వ్యక్తి తనకు ఇష్టమైనంతగా రూపాంతరం చెందాలి, కానీ భూమి మాత్రం శాశ్వతం కావాలి).

*శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణ. మార్చి **4, 1966.***

ఇది ఒక కళాకారుడి వంటిది, ఒక కళాకారుడు తనను తాను రూపొందించుకోవడంలో, ఒక ప్రయత్నం, రెండు ప్రయత్నాలు, మూడు ప్రయత్నాలు అవసరమైనన్ని ప్రయత్నాలు చేసుకుంటూ, దాని పూర్ణతకు చేరడంతో అంతం చేసే, నూతన అభివ్యక్తులను అనువర్తించుకోవడానికి తగినంత గ్రాహ్యతను పొందడంతో అతని తదుపరి ప్రయత్నం అంతమవుతుంది, నూతన అభివ్యక్తుల అవసరాలను, దాని వలన అంతనూ కలిపి తిరిగి మిళితం చేసి, తిరిగి మళ్ళీ బయటపెట్టడానికి ప్రతి దానిని వెనక్కు తీసుకోవలసిన అవసరం ఉండదు. కానీ ఇప్పుడు దానికన్నా ఎక్కువగా నేను చెప్పినట్లుగా ఎంపికకు సంబంధించిన ప్రశ్న. వేరు మాటలలో విషయ వస్తువుగా, తయారవ్వడంలోని ఆనందం కొరకు అభివ్యక్తి తయారయ్యింది (ఆనందం, ఆసక్తి ఏమైనా) ఒకసారి ఏదైతే రూపొందినదో అది తగినంత సరళంగా, తగినంత స్వీకరించ జాలినదిగా, తగినంత మెత్తగా, తగినంత విస్తారంగా, అభివ్యక్తమయ్యే కొత్త శక్తుల చేత స్థిరంగా తీర్చిదిద్దబడేటట్లు తయారైతే ప్రతి దానిని తిరిగి చేయడానికి దేనినీ నిర్మూలించవలసిన అవసరం ఉండదు.

వక్రరేఖ తనను తాను ఒక సామెత ప్రకారంగా చూపుకుంటుంది; "ఏదైతే ఆరంభమవుతుందో అది అంతం కావాలి..." అది ఆవశ్యకంగా వాస్తవం కాని అది మానవ మానసిక నిర్మాణాలలో ఒకటిగా కనిపిస్తుంది.

*శ్రీమాత, శిష్యునితో సంభాషణ. మార్చి **4, 1966.***

మహా ప్రకృతి - నూతన సృష్టి

ఓ మహా ప్రకృతీ, భౌతిక జగజ్జననీ
తప్పక సహకరిస్తానని నీవన్నావు,
వైభవోపేతమైన ఈ సహకారానికి ఎల్లలు లేవు.
- నూతన సంవత్సర సందేశం, జనవరి, 1958

మరుసటిరోజు శ్రీమాత మహా శివుడు, మహాశక్తితో చిత్రీకరించబడిన ఒక పెద్ద కార్డును నాకు పంపించారు. దాని మీద ఆమె ఇలా వ్రాశారు :

దీనిని ఆధ్యాత్మిక మహదాధిపత్యానికీ మహా భౌతిక మహా ప్రకృతికీ మధ్య సహకారానికి ఒక పార్శ్వంగా పరిగణించవచ్చు.

మహా ప్రకృతి తనదైన విధానాలతోనే ఎల్లప్పుడు సాగిపోతూ వుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక విషయాలు కూడా తమ దారుల్లో తాము పోతుంటాయి. మహా

ప్రకృతి, ఆధ్యాత్మికత కలిసి నడవవు. ఇప్పటివరకు వాటి మధ్య ఎటువంటి సహకారమూ లేదు. ఒకరి ఎడ మరొకరికి ఎల్లప్పుడూ ద్వేషభావమే.

నూతన సంవత్సరం ఆరంభమయ్యే నాటికి వాటి మధ్య అంతులేని సహకారం ఉండబోతోంది. సమృద్ధిగా, ఆనంద ప్రాభవ, వైభవాలు ఉండబోతున్నాయి. అక్కడ అతి మానస లోకపు నూతన ప్రపంచ వాగ్దానం ఉంది. కారణం భౌతిక జగజ్జనని అయిన జగన్మాత మహాప్రకృతి తాను సహకరిస్తానని చెప్పటమే. కాబట్టి ప్రతి ఒక్కరు ఆమెను తప్పక ప్రేమించాలి.

మదర్ యు సెడ్ సో 5-11-1957

జనవరి 1, 1958 నూతన సంవత్సర సందేశానికి వివరణ

మనం జరుపుకునే బోధనా తరగతులలోని ఒకనాటి తరగతిలో నేను మహా ప్రకృతి అపరిమిత సమృద్ధి గురించి, అక్షయమగు సృష్టి గురించి చెప్పడంజరిగింది. అది బహుళ రూపాలను ధరించి, వాటినన్నింటిని కలుపుతూ, తిరిగి వేరుచేస్తూ, నాశనం చేస్తూ, ఎప్పుడూ కొంగ్రొత్త సమ్మేళనాలతో కదలిపోతూ ఉంటుంది. నేనంటాను : అది ఒక బ్రహ్మాండమైన కడాయి. దానినుంచి ఏదో ఒక దానిని బయటకు తీస్తుంది. అది సరిగా లేదా, ఆమె దానిని అందులో తిరిగి పడేస్తుంది, తిరిగి మరొక దానిని దేనినో తీసుకుంటుంది... ఒకటా, రెండా లేక వంద రూపాలా, అదేమీ ఆమెకు లెక్కలోకి రాదు. వేల వేల రూపాలు, వందల, వేల, లక్షల సంవత్సరాలు అదేమీ ఆమెకు పట్టదు. అనంతకాలం ముందుంది. దీనినంతా మహా ప్రకృతి ఆనందిస్తుందనేది సుస్పష్టం. ఆమెకు తొందరనేదే లేదు. పరుగు పరుగున వేగంగా ఈ పనిలోని కొంత భాగాన్ని కాని, ఆ పనిలోని కొంత భాగాన్ని కాని పూర్తిచేయమని ఒకవేళ ఆమెకు చెప్పటం జరిగితే, ఎప్పుడూ ఒకటే సమాధానం వస్తుంది : "నేనెందుకు అలా చేయాలి, ఎందుకు? ఇది నీకు వినోదం కలిగించటం లేదా?"

నేను మీకు ఈ విషయాలను గురించి చెప్పిన సాయంత్రం, నేను మహా ప్రకృతితో పూర్తిగా తాదాత్మ్యం చెందాను. ఆమె ఆటలో నేనూ పాల్గొన్నాను. ఇటువంటి తాదాత్మ్యతా చేష్ట ఒక ప్రతిస్పందనకు శ్రీకారం చుట్టింది. అది నాకు, మహా ప్రకృతికి మధ్య ఒక విధమైన సాన్నిహిత్యాన్ని ఏర్పరిచింది. సుదీర్ఘమైె వృద్ధి పొందే ఒక గమనంలో అది ఒక అనుభవంలోకి పరిణమించింది. అదే నవంబరు ఎనిమిది నాడు నేను పొందిన అనుభవం.

హఠాత్తుగా మహా ప్రకృతి అర్థం చేసుకున్నది. ఇప్పుడే ప్రభవించిన ఈ నూతన చైతన్యం తనను తిరస్కరించట్లేదని, పైగా అది ఆమెను పూర్తిగా హత్తుకోజూస్తున్నదని, ఈ నూతన ఆధ్యాత్మికత జీవితం నుంచి మరలిపోయేది కాదని, భయంకరమైన కంపన పరిమితి కలిగిన ఆమె గమనం ముందు అది భయంతో వెనుదిరిగిపోదని, పైగా దానికి వ్యతిరిక్తంగా ఆమె బహుముహాలన్నింటితో కలిసిపోవాలని అది కోరుకుంటున్నదని ఆమె అవగాహన చేసుకున్నది. అతి మానస చేతన ఆమెను తగ్గించటానికి రాలేదని, పైగా ఆమెను పరిపూర్ణం చేయటానికి వచ్చిందని ఆమె అర్థం చేసుకున్నది.

అప్పుడు పరమోత్కృష్ట మహా సత్యత నుంచి ఈ విధమైన ఆదేశం వచ్చింది, "ఓ మహా ప్రకృతీ, సహకరించడంలోని ఆనందానికి మేలుకో". అప్పుడు సమస్త మహా ప్రకృతి ఒక ఆనంద తరంగంలాగా ముందుకువచ్చి ఇలా అన్నది, "నేను ఒప్పుకుంటున్నాను, నేను సహకరిస్తాను". అదే సమయంలో, అప్పుడు ఒక నిశ్చలత, ఒక సంపూర్ణ ప్రశాంతత ఏర్పడింది. దాని ఫలితంగా శారీరక సంబంధమైన ఆధారపాత్ర దానిని గ్రహించి, ఎటువంటి భంగపాటు లేకుండా, దేనినీ కోల్పోకుండా, నిలబెట్టుకోవడం సాధ్యమవుతుంది. అప్పుడు మహాప్రకృతి ఈ హర్షాతిరేకంతో కూడిన ఒక కృతజ్ఞతా గమనం వరదలాగా ముందుకు తోసుకువచ్చింది. ఆమె సమ్మతించింది. శాశ్వతత్వమంతటితో తన ముందున్న ఈ అతిమానస చైతన్యం తనను ఇంకా ఎక్కువగా సంపూర్ణంగా సుసంపన్నం చేస్తుందని, తన గమనానికి మరింతగా అధికతరమైన బలాన్నిస్తుందని, ఒక మహత్తరమైన కంపన పరిమితినీ, తన క్రీడకు మరిన్ని సంభావ్యతలనూ ఇస్తుందనే విషయాన్ని ఆమె చూచింది.

అప్పుడు హఠాత్తుగా భూమి నలుమూలల నుండి, అప్పుడప్పుడు ఒకరు వింటూ ఉండే సూక్ష్మభౌతికంలో వినపడే గొప్ప స్వరాలను, డి-మేజర్‌లో బెతోవెన్ సంగీత కచేరిలో లాగా, గొప్ప పురోభివృద్ధి క్షణాలలో వచ్చేవాటిని, యాభైమంది వాయిద్యకారులు ఒకే రాగాన్ని, ఒక్క అపస్వరమూ లేకుండా వాయిస్తున్నట్లుగా నేను విన్నాను. సుదీర్ఘకాలపు ఎడబాటు తర్వాత తిరిగి కలుసుకునే పాత స్నేహితుల కలయికలాగా ఈ మహాప్రకృతి, పరమ అధ్యాత్మ మధ్య జరిగే నూతన సన్నిహితత్వాన్ని వ్యక్తపరుస్తూన్నట్లు ఈ సంఘటన ఉంది.

అప్పుడు ఈ మాటలు వెలువడ్డాయి, "ఓ మహాప్రకృతీ, భౌతిక జగజ్జననీ, సహకరిస్తానని నీవు చెప్పావు, ఈ సహకార వైభవానికి ఎటువంటి పరిమితీ లేదు".

పరిపూర్ణ ప్రశాంతతలో దేదీప్యమైన ఈ ఆనంద వైభవాన్ని గ్రహించడం జరిగింది.

ఆ విధంగా నూతన సంవత్సర సందేశం జనించింది.

CWM 9:247

ప్రశ్న : ప్రియమైన మాతా, ఈ వాక్యం నాకు అర్థం కాలేదు :

"పరిణామ మహా ప్రకృతి తొలినాటి దశలలో మనం ఆమె నిశ్చేతన మూగ (నిశ్శబ్ద) రహస్యంతో తలపడ్డాం". ప్రియమైన మాతా, ఏమిటి ఈ రహస్యం?

సమా : మహాప్రకృతి, ఉద్దేశ్యమా?... మొదటినుంచి శ్రీఅరవిందులు చెప్పింది ఇదే, అదేమిటంటే అగాధాలలో దాగి పదార్థకేంద్రంలో దివ్యమహాసన్నిధి ఉంది. మొత్తం ఐహిక పరిణామం అంతా దాని మూలానికి, ఏదైతే ప్రతిదాని కేంద్రంలో ఉందో అటువంటి ఈ దివ్య మహా సన్నిధికే వెనక్కి తిరిగి రావడానికి ఆయత్తపరచబడింది - అదే మహా ప్రకృతి ఉద్దేశం.

విశ్వం పరాత్పరుని విషయ సంజాత వ్యక్తీకరణం. అది ఎటువంటిదంటే ఆయన తనను తాను తన వెలుపల తనను చూచుకొనటానికి, తానుగా తాను జీవించటానికి, తనను తాను తెలుసుకోవడానికి, తనను విషయంగా చేసుకొన్నట్లున్నది. తమ మూలంలాగా అవి తనను గుర్తించటానికి, తనతో ఎరుకతో ఐక్యంగావడానికి, తనను సంభూతిలో అభివ్యక్తం చేయటానికి, సామర్థ్యం కల ఒక పుష్టి ఒక చేతన ఉండాలన్నట్లు అలా విషయంగా కావడం జరిగింది. ఈ విశ్వానికి మరే ఇతర కారణమూ లేదు. విశ్వజనీనమైన ప్రాణానికి భూమి ఒక రకమైన ఘనీభవించిన ప్రతీక, ఒక తగ్గింపు, ఒక ఏకాగ్రత, దాని ఫలితంగా పరిణామ కార్యాన్ని మరింతగా తేలికగా చేయటానికి, అనుసరించటానికి వీలవుతుంది. మనం భూచరిత్రను చూసినట్లైతే, విశ్వం ఎందుకు సృష్టించబడిందో అవగతమవుతుంది. పరాత్పరుడే తనను గురించి తాను శాశ్వత సంభూతిలో ఎరుక పొందేందుకు వృద్ధి పొందుతూన్నాడు. దాని లక్ష్యం, సృష్టించబడినది ఏదైతే ఉన్నదో అది సృష్టికర్తతో సంయోగం చెందడం. అది మహా అభివ్యక్తతలో ఇచ్ఛాపూర్వకంగా, స్వేచ్ఛగా, ఒక ఎరుకతో కూడిన సంయోగం.

ఇదే మహాప్రకృతి రహస్యం. మహాప్రకృతియే కార్యనిర్వాహక మహాక్రియాశక్తి. కార్యమును నిర్వర్తించేది ఆమెయే.

ఈ సృష్టినంతటిని ఆమె తన అధీనంలోకి తీసుకుంటుంది. కనబడేదంతా నిశ్చేతన అయినా అది తనలో పరమోత్కృష్ట చైతన్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది. అదే ఏకైక మహాసత్యత. ఆమె దీనినంతా అభివృద్ధి చెందేటట్లుగా, స్వకీయ - ఎరుకను పొందేటట్లుగా, తన వాస్తవికతను సంపూర్ణంగా సాక్షాత్కరించుకొనేటట్లుగా

పనిచేస్తుంది. కాని ఆమె దీనినంతటినీ ఎక్కువగా ప్రారంభంనుండే చూపించదు. అది క్రమక్రమంగా అభివృద్ధి చెందుతుంది. అందుమూలంగానే ప్రారంభంలో అది రహస్యం. తుట్టతుది దశకు సమీపించే సమయానికి అది బట్టబయలవుతుంది. పరిణామంలో మనిషి ఒక స్థాయికి,ముఖ్యంగా ఈ రహస్యం బయటపడటానికి తగినంత ఉచ్ఛస్థాయికి చేరుకున్నాడు. స్పష్టంగా కనపడేటటువంటి నిశ్చితనలో చేయబడేది ఏదైతే ఉందో అది ఎరుకతో, ఇచ్ఛాపూర్వకంగా చేయబడవలసి ఉంది. కనుక అది చాలా ఎక్కువ తీవ్రతతో, సాక్షాత్కరించుకొనే ఆనందంలో జరగవలసి ఉంది.

ఇప్పటికే మనిషిలో ఆధ్యాత్మిక సత్యత అభివృద్ధి అయిన విషయాన్ని ఎవరైనా ఒకరు గ్రహించగలరు. దానిని అది తనకు తాను పూర్తిగా, స్వేచ్ఛగా వ్యక్తీకరించుకోబోతున్నది. ఇతఃపూర్వం జంతువులలోను, మొక్కలలోను దానిని చూడాలంటే ఎంతో సూక్ష్మమైన విషయ పరిజ్ఞానశక్తి చూడాల్సిన అవసరం ఉండేది. కాని మనిషి తనకు తాను ఈ ఆధ్యాత్మిక వాస్తవికత ఎరుకను, కనీసంగా మానవ ఉనికిలోని అత్యున్నత భాగంలో కలిగి ఉన్నవాడు కనుక పరమోత్కృష్టమైన ఆద్యమూలం తననుంచి ఏది కావాలని కోరుకుంటు న్నదో మనిషి తెలుసుకోవటం మొదలుపెట్టాడు. దానిని నెరవేర్చడానికి సహకారి అవుతున్నాడు. సృష్టి, సృష్టికర్త విషయజాత వ్యక్తీకరణంలో ఎరుకపొందే అస్తిత్వంగా పరిణమించాలని మహాప్రకృతి కోరుకుంటున్నది. అనగా, సృష్టికర్తకు, సృష్టికి మధ్య భేదం లేదు. కాగా లక్ష్యం ఎరుకతో కూడి సాక్షాత్కరించుకునే ఏకత. అదే మహా ప్రకృతి రహస్యం.

CWM 7:321-22 — *శ్రీమాత*

ప్రకృతి - మాత

సేవవృక్షం

పద్యంతర్వాతపద్యం, ఎన్నో పద్యాలు వ్రాయడానికి కారణమైన ఈ ప్రస్తుత సేవవృక్షాన్ని **1930**లో నాటారు. ఒక సమయంలో అది అంతగా వృద్ధిచెందలేదు కాబట్టి పాత భవనం పునాదిని చివరి ఇటుక వరకు తొలగించి కొత్తమట్టి, ఆకు ఎరువు మొదలైన వాటిని ఉంచారు. ఆ రోజుల్లో ఇంటిపనికి తప్ప కూలిపనికి ఎవరిని నియమించలేదు. సాధకులు మాత్రమే చెత్తను తొలగించేవారు. బరువైన గడ్డపారలతో పునాదిని బయటకు తీశారు. వారి అరచేతులు బొబ్బలతో నిండిపోయాయి. అయినాసరే, వారు ఆ ప్రదేశాన్ని చిరునవ్వు చిందించే ఉద్యానవనంగా మార్చే వరకు శారీరక శ్రమను ఏమీ పట్టించుకోకుండా ముందుకుసాగారు.



ఆ సేవవృక్షం పాదాల చుట్టూ ఉన్న భూమిని తవ్వుతుండగా ఒకటి రెండు వేర్లు తెగిపోయాయి. ఈ విషయాన్ని శ్రీమాతకి నివేదించినప్పుడు, ఈ చెట్టు వేర్లు లేదా కొమ్మలను కత్తిరించకూడదని ఆమె తన తీవ్ర అసంతృప్తిని వ్యక్తం చేశారు. శ్రీ అరవిందులు చనిపోవడానికి దాదాపు ఇరవై రోజుల ముందు, చాలాకాలంగా ఇక్కడ ఉన్న ఒక సాధకుడు, శ్రీఅరవిందులు తమ గదినుండి బయటకు వచ్చి, ఒక పెద్ద చెట్టుకు ఆనుకుని, దాని మొదట్లో కూర్చున్నట్లు కలగన్నాడు.అతను చాలా ఆశ్చర్యపోయాడు, అతను కలలోనే, ఆయన ఎందుకు అక్కడ ఉన్నారని పరిచారకులను అడిగాడు. "ఇకనుండి ఆయన అక్కడే ఉ ంటారు" అని వారు సమాధానమిచ్చారు. ఇది అర్థంకాక, సాధకుడు అది తన మనసులోని వక్రీకరణ లేదా అపవిత్ర ఆలోచన అని భావించి, ఎవరితోనూ దీని గురించి మాట్లాడకూడదని, శ్రీమాతకు కూడా చెప్పకూడదని వీలైనంత త్వరగా మరచిపోయేలా ఆ కలను పక్కన పెట్టేశాడు. ఆ తర్వాత ఆ చారిత్రాత్మక రోజుల్లో 5వ తేదీ నుండి డిసెంబర్ 8, 1950 వరకు శ్రీ అరబిందోని ఉంచిన గదిలో ప్రతిరోజు పలుమార్లు ఆయనకు శ్రీ అరబిందో దర్శనం కలిగింది; కానీ అతనికి కల గురించి ఏమీ గుర్తులేదు. ఎట్టకేలకు ఆయన మృతదేహాన్ని సేవావృక్షం కింద ఉన్న పేటికలో ఉంచడం చూసినప్పుడు, అతని కళ్ళ ముందు కల మెరిసింది, ఈసారి దాని అర్థం స్పష్టంగా కనిపించింది. కొన్నిరోజుల తర్వాత అవకాశం వచ్చినప్పుడు తన కల గురించి శ్రీమాతకి చెప్పగా అది యథార్థంగా ముందస్తుగా జరుగబోయే నిజానికి సంబంధించినది అన్నారు.

Vol. 52, No. 2
February 2022

Date of Publication
1st February 2022

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo



Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001